

HAJDINČAN

GLASILO OBČINE HAJDINA

Leto XVI, št. 1, februar 2014

Poština plačana pri pošti 2288 HAJDINA

Foto: Tatjana Mohorko

Prvi pletarski koraki so narejeni

Hajdinsko prešernovanje po Sivčevo

Šus teater navdušuje s Flisarjevo uspešnico

Otroška nogometna šola Golgeter v sedmem letu

Jubilejni, 60. občni zbor PGD Hajdoše

ŠPORTNIK LETA OBČINE HAJDINA 2013

Številni športni delavci in športniki
s svojo požrtvovalnostjo,
predanostjo in odličnimi rezultati
bogatijo športno zgodovino Občine Hajdina.

Vsak rezultat šteje, tisti najvišji in večkrat doseženi
pa si zaslužijo še posebno priznanje!

Vabljeni na tradicionalno prireditev in podelitev nagrad
Športnik leta Občine Hajdina 2013,
ki bo potekala

v četrtek, 13. marca 2014, ob 18. uri
v Domu krajanov Skorba.

OBVESTILO »ČISTO OKOLJE – NAŠE OGLEDALO«

Občina Hajdina organizira
tradicionalno spomladansko
čistilno akcijo v sodelovanju z
vaškimi odbori in društvi
v soboto, 5. aprila 2014.
Zbirna mesta so ob 9. uri po
posameznih naseljih.
Po končani akciji se vsi udeleženci
akcije dobimo ob 11.30 na
lokaciji Lovski dom Boris Kidrič
– Hajdina na Zg. Hajdini 103e,
kjer bomo ob malici opravili
rekapitulacijo opravljenega dela.

HAJDINČAN je glasilo Občine Hajdina.

Člani uredništva: Tatjana Mohorko (odgovorna urednica), Silva Hajšek, Jože Mohorič, Tanja Furek, Maja Leber, Magda Intihar, Silvestra Brodnjak, Sanja Kokol in Estera Korošec

Lektoriranje: Petra Krajnc

Tisk: Tiskarna Ekart, d. o. o.

Oblikovanje in priprava na tisk: Mspot, s. p.

Naslov uredništva: Občina Hajdina, Zgornja Hajdina 44a, 2288 Hajdina, telefon: 02 788 30 30, telefaks 02 788 30 31, elektronski naslov: uprava@hajdina.si

Glasilo Občine Hajdina je vpisano v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 1639. V skladu z določili Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 33/2009, 13/2011 – uradno prečiščeno besedilo, 18/2011, 78/2011, 38/2012, 40/2012–ZUJF, 83/2012) je glasilo Hajdinčan uvrščeno v proizvodno, od katerih se obračunava in plačuje 9,5-odstotni davek.

Uroš Gojkovič
Foto: Maja Leber

Uvodne besede »Na mladih Občina Hajdina stoji«

Po podatkih Statističnega urada RS živi na območju Občine Hajdina 289 mladih, starih med 19 in 26 let, kar predstavlja le 7 odstotkov vseh prebivalcev naše občine; če k njim prištejemo še tiste, stare do 35 let, lahko rečemo, da mladi predstavljajo desetino prebivalcev naše občine, kar na prvi pogled ni veliko. In vendarle tudi za Občino Hajdina drži pregovor, da na mladih svet stoji, ali če parafraziram »Na mladih Občina Hajdina stoji«. To se izkazuje skozi njihovo aktivno participacijo v družbi, z aktivnim članstvom v prostovoljnih organizacijah, kot so gasilska društva, kulturna društva, športna društva, etnološka društva, folklorna društva in še bi lahko naštevali. Praktično ne pomnim večjega dogodka, ki ga ne bi zaznamovala entuziazem in požrtvovalnost mladih – mlade članice gasilke so nam v preteklem letu priborile olimpijsko odličje, uspeh gledaliških predstav KUD-a Stane Petrovič, ŠUŠ teatra ali KD Skorba narekuje veselje do igre osnovnošolcev, srednješolcev in študentov, včasih pod taktirko starejših kolegov, velikokrat pa popolnoma samostojno preneseno na odre občinskih domov in dvoran. V pustnem času nam bodo mladi fantje (tudi dekleta) zagotovili dobro leto z zvonjenjem kurentovih zvoncev, spomladi in poleti nas bodo povabili na različne družabne dogodke, kot so kresovanja, postregli s kakšno zanimivo nogometno tekmo ali nas povabili na ogled katere izmed v teh časih več kot dobrodošle gledališke komedije.

Ob občinskem prazniku bodo pospremili kletarja, ob koncu leta pa se lotili dobredelnih akcij in organizacije dogodkov za najmlajše. Navkljub vsemu pa se sam ne morem znebiti misli, da je tudi našo občino zajel t. i. trend bega možganov – vse več mladih je že pobegnilo ali pa razmišlja o selitvi izven občinskih, tudi nacionalnih meja, bodisi zaradi želje po odkrivanju novega in širjenja svojih obzorij, še verjetneje pa zaradi iskanja novih poslovnih priložnosti in izzivov. Pa je tujina res tako zlata vredna, boljša od domačega poslovnega in družbenega okolja? Ali delo v tujini samo po sebi pomeni višji zaslužek in višji življenjski standard, če upoštevamo, da je tam tudi življenje dražje, veliko stvari, ki jih tako radi vzamemo za samoumevne – kakovostna izobrazba, prosto mesto v vrtcu, brezplačno zdravstvo in ne nazadnje zavedanje in posluš lokalne skupnosti – pa v tujini niso tako dostopne? Ni treba, da mladi sami iščejo odgovor na ta vprašanja, ker to pomeni, da bomo mlajše generacije resnično vedno bolj izgubljali, poskrbeti moramo le, da domače okolje ne izgubi svojega čara in privlačnosti. Že res, da so osnovni pogoji za to delovna mesta, še zdaleč pa niso edini, nekateri družbeni kritiki bi se celo strinjali, da niso poglobitveni oziroma izhodiščni. Trendi kažejo, da mlade privlačijo predvsem možnost poslovnega in osebnega razvoja ter rasti, možnost novih poslovnih in osebnih izzivov ter

občutek dobre izkoriščenosti svojega časa, energije in možganov. Možnost, da se osamosvojijo ter s svojim delovanjem pustijo svoj pečat oziroma so za svoj trud ustrezno nagradjeni in poplačani. Osebnost sem globoko prepričan, da lahko lokalno, domače okolje prav tako kakovostno in zadostno uresničuje te potrebe kot velika tuja mesta, še več, oplemeniti jih z občutkom varnosti, povezanosti in pripadnosti, ki ga velika urbana evropska središča z globalizacijo, fragmentacijo prebivalstva, šolstva in javnih institucij počasi, a zanesljivo izgubljajo. Omenjena aktivna participacija mladih potrjuje prisotnost teh elementov v našem okolju, na službah lokalne skupnosti in obstoječih lokalnih gospodarskih subjektih pa je, da s konstantnim plemenitenjem in razvojem teh dejavnikov poskrbimo, da naša občina ostane in postane še bolj mladim prijazna, predvsem pri udejanjanju dobrih idej in pozitivne energije. Prav s tem namenom je Komisija za mlade Občine Hajdina lani pripravila Strategijo razvoja mladih v Občini Hajdina za obdobje 2013–2020, ki bo v prihodnje omogočala ciljno usmerjeno in bolj sistematično delo na področju mladine, hkrati pa bo zagotavljala ugodne pogoje za sodelovanje mladih in njihovih predstavnikov z lokalno skupnostjo.

Uroš Gojkovič,
predsednik Komisije za mlade
Občine Hajdina

Ponovoletna zgodba obujanja spominov

Novo leto 2014 smo v občini Hajdina začeli s tradicionalnim ponovoletnim sprejemom, ki ga je v prostorih občine pripravil župan mag. Stanislav Glažar v družbi svojih sodelavcev. Druženje je ponudilo priložnost za analizo dosežkov, dogodkov in opravljenih del v letu, ki se je izteklo. Na mnoge dogodke so obudili tudi spomin.

Utrinek s prijetnega ponovoletnega druženja v prostorih občine, kjer so se zbrali številni predsedniki društev in organizacij. Foto: Črtomir Goznik

Župan je na sprejem tudi letos povabil predsednike vseh društev in organizacij v občini, predsednico Zveze kulturnih društev občine Hajdina Hildo Bedrač, predsednika Športne zveze občine Hajdina Sandija Mertelja, poveljnika občinskega gasilskega poveljstva Ivana Glažarja, poveljnika Štaba civilne za-

ščite Zvonka Glažarja, ravnateljico OŠ Hajdina Vesno Mesarič Lorber, farnega župnika naddekana Marijana Fesla in še nekatere druge goste.

Sicer pa smo lahko slišali, da nam je leto 2013 »podarilo« veliko dragocenih izkušenj, naučili smo se marsikaj novega in naredili nekaj novih ko-

rakov v prihodnost. Vse to je skrbno zapisano tudi med spomini vsakega društva in ustanov v občini Hajdina.

»ŽIVETI V TAKI OBČINI JE LEPO«

Ob tej priložnosti je župan Glažar na kratko orisal delovanje občine v preteklem letu, hkrati pa se je vsem zahvalil za dobro sodelovanje v preteklosti in predstavil načrte za novo obdobje. Med drugim je povedal: »Z veseljem ugotavljam, da je bilo leto 2013 izjemno uspešno na vseh področjih življenja in dela v občini Hajdina. Na področju infrastrukture smo za naložbe ob lastnih sredstvih zagotovili še dodatna sredstva državnih in evropskih virov, uspelo nam je uresničiti mnoge projekte, ki smo si jih zadali v lanskem proračunu. Kanalizacija je bila naša prioriteta, skrb pa smo posvečali tudi drugim infrastrukturnim objektom. Tudi številni manjši projekti zagotavljajo našim občanom boljše pogoje za življenje.

Ob vsem tem sem vedno znova ponosen na naše ljudi, ki skupaj s predsedniki društev in organizacij v občini skrbijo za pestro dogajanje in za prepoznavnost občine daleč naokoli.

Hvala vsem, ki ste leto 2013 naredili uspešno za našo občino. Tudi leto 2014 bo polno projektov, ki pa jih bomo lahko uspešno izvedli s pomočjo naših ljudi.

Živeti v taki občini je lepo, predvsem zato, ker imamo napredne ljudi, voljne delati in ustvarjati na različnih področjih.«

Tatjana Mohorko

Kulturni utrinek k prijetnemu druženju so dodali mladi glasbeniki Jure Drevenšek, Lovro Pišek Svenšek in Simon Žnider, za kar se jim je župan tudi zahvalil. Foto: TM

Župan se je srečal tudi s predsedniki vaških odborov, predsednikom odbora za gospodarske dejavnosti Karlom Svenškom in predsednikom komisije za infrastrukturo Francem Krajncem. Na sprejemu se jim je pridružila tudi direktorica občinske uprave Valerija Šamprl, predsedniki vaških skupnosti pa so pozitivno ocenili delo občinske uprave in potrdili dobro sodelovanje v občini v minulem letu. Foto: AP

24. redna seja Občinskega sveta Občine Hajdina

V januarju se je občinski svet sestel na 24. redni seji, ki je bila 31. januarja 2014 ob 17. uri v prostorih občine Hajdina.

Na seji je bilo sprejeto:

1. Sklepi in zapisnik 23. redne seje.
2. Pravilnik o uporabi dvoran v lasti občine Hajdina. Pravilnik določa namene uporabe, upravičence do uporabe in njihove obveznosti ter način in pogoje za izbor uporabnikov prostorov, ki so last Občine Hajdina

in so namenjeni za športne in druge društvene ter pristočasne aktivnosti prebivalcev. Predmet oddaje sta Dom krajanov Skorba in Dom vaščanov Draženci.

3. Sklep o potrditvi:

a) DIIP-a za izgradnjo sekundarnih odcefov kanalizacije v naseljih Občine Hajdina.

b) IP-a za izgradnjo sekundarnih odcefov kanalizacije v naseljih Občine Hajdina.

4. Sklep o potrditvi Letnega pro-

grama športa za leto 2014, s katerim Občinski svet Občine Hajdina potrjuje letni program športa za leto 2014.

5. Sklep o potrditvi Letnega programa ljubiteljske kulture za leto 2014, s katerim Občinski svet Občine Hajdina potrjuje letni program ljubiteljske kulture za leto 2014.

6. Program dela Nadzornega odbora Občine Hajdina v letu 2014.

Občinska uprava

OSNOVNA ŠOLA
HAJDINA
PE VRTEC NAJDIHOJCA
Sp. Hajdina 24, 2288
Hajdina
<https://sites.google.com/site/vrtechajdina/>

tel.: 02 788 1272
tel.: 02 788 1260
fax: 02 788 1261
vrtecnajdihojca.hajdina@gmail.com
o-hajdina.mb@quest.arnes.si

OBJAVA JAVNI RAZPIS ZA VPIS PREDŠOLSkih OTROK V VRTEC ZA ŠOLSKO LETO 2014/2015

Starše predšolskih otrok obveščamo, da bo od 10. 3. 2014 do 11. 4. 2014 potekalo zbiranje prijav za vpis otrok v Vrtec Najdihojca Hajdina za šolsko leto 2014/2015.

Vloga – obrazec za vpis otroka v vrtec je objavljena na spletni strani vrtca Hajdina, lahko pa jo dobite v tajništvu šole oz. v vrtcu.

**VLOGO ZA VPIS JE MOGOČE ODDATI:
- PO POŠTI**

- V PISARNI VRTCA vsak dan med 8. in 13. uro,
- V TAJNIŠTVU ŠOLE vsak dan med 8. in 14. uro.

Poslovalni čas vrtca je vsak delovni dan od 5.30 do 16.30.

Vloge, ki so bile oddane do 10. 3. 2014, se pri razpisu upoštevajo in jih ni treba ponovno vlagati.

Lepo vabljeni!

Obvestilo lastnikom gozdov in zemljišč

Žledolom, ki smo mu bili priča konec januarja in v začetku februarja, je povzročil veliko škodo v gozdovih in na posameznih drevesih tudi na območju naše občine.

Na podlagi ogleda cest ugotovljamo, da na več odsekih ležijo polomljene veje in podrta drevesa, ki segajo v prosti profil občinskih cest in s tem ovirajo normalen pretok vozil. Posledično zaradi padlih dreves prihaja tudi do nepotrebnih zapletov pri izvajanju zimske službe.

Odlok o občinskih cestah v občini prepoveduje ogrožanje občinske ceste in prometa na njej, in sicer: prepovedano je začasno ali trajno zasesti občinsko cesto ali njen del, izvajati ali opustiti kakršna koli dela na cesti in zemljišču ali objektih ob cesti, ki bi utegnili poškodovati cesto ali objekte na njej ter ovirati ali ogroziti promet na cesti. Vse stroške zavarovanja in odstranitve ovire na cesti in drugih posledic prepovedanih dejanj nosi tisti, ki jih je povzročil. Prav tako prepoveduje ob občinskih cestah postavljati ograje, zasaditi živo mejo, drevje, trto ali druge visoke nasade ali poljščine, nameščati ali odlagati ob cesti les, opeko in drugi material, če se s tem poslabša ali onemogoči preglednost ceste ali drugače ovira ali ogroža promet, poškoduje cesta ali poslabša njena urejenost.

Zato pozivamo lastnike gozdov in grmičevja ob občinskih cestah, da odstranijo vse polomljene veje, podrta drevesa, ki visijo na cesti in predstavljajo nevarnost za ljudi in promet na njej. Prav tako naj se obrežejo krošnje dreves in grmičevja, ki

segajo v varovalni pas in ki na kakršen koli način ovirajo normalen pretok prometa po občinskih cestah in izvajanje zimske službe.

Posek polomljenih in prevrnjenih dreves je izredno nevarno opravilo, zato priporočamo, da se lastniki nepremičnin za samostojno izvedbo sečnje odločijo le, če so za to usposobljeni, oziroma najamejo usposobljene gozdne delavce.

Prav tako občane opozarjamo, naj se v naslednjih dneh izogibajo območij s podrtim in polomljenim drevjem zaradi nevarnosti padanja drevja in vej. V prihodnje naj se izogibajo tudi deloviščem s sečnjo in spravilom poškodovanega drevja.

Pozivamo vas, da odstranitev polomljenih vej ter posek drevja in grmičevja ob občinskih cestah izvedete takoj, ko bodo vremenske razmere to dopuščale, oziroma najkasneje do konca aprila 2014. Pred morebitno sečnjo dreves je treba obvestiti pristojnega revirnega gozdarja Zavoda za gozdove RS.

Medobčinska inšpekcija Skupne občinske uprave občin v Spodnjem Podravju bo po izteku roka opravljala inšpekcijske nadzore občinskih cest. V primeru ugotovitve kršitev bo ukrepala v skladu z Odlokom o občinskih cestah.

Medobčinska inšpekcija

Obveznost priključitve na že izgrajeno kanalizacijsko omrežje v občini Hajdina

Na območju občine Hajdina se izgradnja kanalizacije izvaja v skladu s sprejetimi občinskimi, državnimi in evropskimi dokumenti. Vsi napori so usmerjeni k izboljšanju naravnega okolja kakor tudi k zaščiti in varovanju podtalnice, saj se zavedamo, da pretežen del občine obsegajo vodovarstvena območja, iz katerih se oskrbuje z vodo okrog 18.000 občanov naše in sosednjih občin.

V občini Hajdina dela na področju kanalizacije potekajo nemoteno.

Trenutno se vsi občani še ne zavedajo resnosti problematike ohranjanja čiste in zdrave vode, saj bi se drugače takoj, ko se jim je omogočilo priključevanje na javno kanalizacijsko omrežje, priključili nanjo.

Zaradi prepočasnega odziva bo občinska uprava občine Hajdina po uradni dolžnosti odmerila komunalni prispevek za delež kanalizacije vsem gospodinjstvom, ki imajo možnost priključitve na javno kanalizacijsko omrežje, pa

se kljub večkratnim opozorilom niso priključili.

Odločbe bodo izdane na podlagi 12. člena Odloka o spremembi in dopolnitvi Odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka na območju občine Hajdina (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 38/2012), ki določa, da se odmera komunalnega prispevka po uradni dolžnosti izvede v roku 6 mesecev po pridobitvi uporabnega dovoljenja za zgrajeno novo komunalno opremo, v tem primeru fekalno kanalizacijo.

Vsi zavezanci bodo v skladu z drugim odstavkom 14. člena Odloka lahko plačali komunalni prispevek v enem ali več obrokih (največ do 12 obrokov brez obresti), kar se bo določilo z odločbo na podlagi podatka, ki ga bodo v osmih dneh od prejema odločbe morali zavezanci sporočiti organu, ki je odločbo izdal.

Novost pri izdanih odločbah bo ta, da se bo za zapadle terjatve vložila izvršba v skladu s 23. členom Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 45/08 – ZArbit, 37/08 – ZST-1, 28/09, 51/10 in 26/11). Občane naprošamo, da po prejetju odločbe čim prej pristopijo k ureditvi formalnosti in fizični priključitvi na omrežje fekalne kanalizacije.

Občinska uprava

Foto: TM

Obveznosti sosedov ob občinskih cestah

SNEGOLOVI

Na osnovi ogleda občinskih cest v Občini Hajdina je bilo ugotovljeno, da je ob občinskih cestah še kar nekaj objektov, katerih strehe so brez snegolovov.

Odlok o občinskih cestah (Uradni vestnik Občine Hajdina, št. 9/99) v tretjem odstavku 45. člena določa, da morajo imeti sosedje ob občinski cesti na strehah objektov, s katerih se lahko na občinsko cesto vsuje sneg, pritrjene snegolove. Sosedje morajo z

objektov ob občinski cesti odstraniti ledene sveče pravočasno in tako, da ne ogrozijo varnosti udeležencev v prometu. Kdor ravna v nasprotju z določbo, se za prekršek kaznuje s 83,46 evra.

ŽIVE MEJE

Pri ogledu letošnjega žledenja je bilo ugotovljeno, da je ob občinskih cestah zasajenih še precej takih živih mej in dreves, ki niso vzdrževane in veje posegajo v cestni svet (bankino). Navedeni odlok o občinskih cestah v šesti točki drugega odstavka 43. člena določa, da je predvsem

prepovedano postavljati ograje, zasaditi živo mejo, drevje, trto ali druge visoke nasade ali poljščine, nameščati ali odlagati na cesti ali ob njej les, opeko, odpadni ali drug material ali predmete, če se s tem poslabša ali onemogoči preglednost ceste ali drugače ovira ali ogroža promet, poškoduje cesta ali poslabša njena urejenost. Ravnanje v nasprotju z navedeno določbo se kaznuje s 83,46 evra.

Uresničevanje določb odloka nadzira medobčinski inšpektor.

Majda Murko,
medobčinska inšpektorica

»Neprecenljiva nacionalna identiteta slovenskega naroda je prostovoljstvo«

Civilna zaščita (CZ) je namensko organiziran del sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami oziroma poseben del namensko organiziranih sil za zaščito, reševanje in pomoč. V celoti je organizirana na regionalni in državni ravni, občina Hajdina pa ima svoj občinski štab, njegovo delovanje je določeno s statutom občine Hajdina. O organiziranosti Štaba CZ občine Hajdina, njegovih osnovnih nalogah in nasploh o pripravljenosti prostovoljcev v lokalni skupnosti v primeru naravne nesreče in katastrofe smo se pogovarjali s poveljnikom Štaba CZ Zvonkom Glažarjem.

Zvonko Glažar, poveljnik Štaba CZ občine Hajdina
Foto: TM

Hajdinčan: *Kako je organiziran Štab CZ v občini Hajdina in katere so njegove osnovne naloge, zapisane tudi v statutu?*

Zvonko Glažar: »V skladu z Zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami je lokalna skupnost dolžna in odgovorna, da na območju delovanja izvaja preventivne ukrepe, s katerimi minimalizira verjetnost pojava nesrečnega dogodka. Če pride do nesreče, občanom pomaga in po nesreči izpostavi prvotne ali vsaj osnovne življenjske pogoje. V ta namen je pristojnost župana, da imenuje strokovni organ (Štab Civilne zaščite), ki služi kot vzvod pri organiziranju, usposabljanju in vodenju reševalnih enot, ki bi bile aktivirane v primeru večjega nesrečnega dogodka v občini Hajdina.«

Hajdinčan: *Osrednjo in hkrati zelo odgovorno vlogo v štabu ima poveljnik civilne zaščite, ki je s svojo ekipo torej odgovoren županu ... Katere so nje-*

gove glavne naloge ob intervenciji in kako mora dejansko ukrepati?

Zvonko Glažar: »Poveljnik štaba CZ občine je neposredno odgovoren županu in svojemu nadrejenemu po strokovni in organizacijski formaciji, to je regijskemu poveljniku civilne zaščite. Glavna naloga poveljnika v začetku intervencije je posneti situacijo stanja, prepoznati obliko in velikost dogodka, preveriti razpoložljivost kadrovskih in tehničnih resursov in pristopiti k izvedbi. Glede na geostrateško pozicijo občine v naših krajih obstaja potencialna verjetnost dogodka za pojav velike nesreče. Za vsak tak dogodek (veliki požar, veter, suša, toča, epidemija bolezni, železniška nesreča, nesreča v cestnem prometu, poplave, potres, možnost jedrske nesreče, letalska nesreča, nevarne snovi ...) imamo izdelano tako imenovano oceno ogroženosti. To je dokument, ki smo ga izdelali sami in je usklajen s sosednjimi občinami. Vsaki oceni ogroženosti (glede na vrsto dogodka) sledi načrt zaščite in reševanja, v katerem je natančno (tudi z imenom in priimkom) dorečeno: kaj, kdo, kako, s čim izvaja naloge v sistemu zaščite in reševanja.«

Hajdinčan: *Kadar dejansko pride do nesreče, ki zahteva takojšen in strokovni pristop, kaj in koga ima poveljnik CZ v tistih prvih trenutkih na razpolago?*

Zvonko Glažar: »Tako kot poveljnika CZ občine Hajdina župan imenuje tudi preostale člane štaba CZ (Valerija Šamprl, Ivan Glažar, Iztok Ogrizek, Franc Nahberger, Damjan Peklar, Si-

mona Šlamberger, Aleš Kislejak in Andrej Petek). Ti občani so najožji sodelavci poveljnika in tudi podučeni ter zadolženi za posamezna operativna področja. Pri zagotavljanju tehnične opreme se v občini Hajdina usmeri smer razvoja tako, da vso opremo, ki jo potrebujemo, integriramo v gasilske vrste ali pa jo zagotavljamo (na podlagi pogodbe, ki je priloga načrta za zaščito in reševanje) s pomočjo gospodarskih družb v lokalni skupnosti.«

Hajdinčan: *Treba je poudariti, da je delo v civilni zaščiti delo prostovoljcev, ki so pripravljene pomagati ljudem v stiski ... Vse to se je še kako dobro obneslo ob nedavni hudi naravni katastrofi, ko je Slovenijo prizadel žled, še prej pa poplave. Verjetno bi brez številnih prostovoljcev težko obvladovali te zelo resne situacije?*

Zvonko Glažar: »Pomen civilne zaščite je ob velikih nesrečnih dogodkih zgolj organiziranje, povezovanje in vodenje različnih deležnikov v sistemu zaščite in reševanja. Čeprav civilna zaščita prevzame večino medijskega prostora, glavnino dela opravijo prostovoljni gasilci.«

Hajdinčan: *Včasih se mi zdi, da ljudje, ki niso zapisani prostovoljstvu, na vse to gledajo povsem drugače, morda manj spoštljivo ali pa se ne zavedajo, da je to nekaj tako zelo izjemnega, kar ima neki narod ... Kako bi to komentirali?*

Zvonko Glažar: »Neprecenljiva nacionalna identiteta slovenskega naroda je prostovoljstvo, toda prostovoljstvo, ko govorimo o tveganju življenja reševalca, da nekomu pomagaš.

Slogan Naš prosti čas za vašo varnost se drži prostovoljnih struktur s področja zaščite in reševanja (jamarska reševalna služba, reševanje v gorah, podvodna reševalna služba, kinološka služba) in je zdaleč najbolj številna, najhitreje odzivna in z najvišjo in najcenejšo uporabno vrednostjo – prostovoljna gasilska služba na Slovenskem. V Sloveniji imamo na 1000 prebivalcev 66 prostovoljnih gasilcev, daleč največ na svetu in najbolj se nam približa Avstrija s 36, Nemčija pa s 13 prostovoljnimi gasilci. Latvija ima na primer 0,6 gasilca. Nekatere države drugih reševalcev nimajo, razen poklicne strukture, ki pa jih prav tako ni več kot v Sloveniji.«

Hajdinčan: *Na prvem letošnjem sestanku Štaba CZ v občini Hajdina ste navzočim med drugim predstavili tudi pregled nesrečnih dogodkov v občini Hajdina v zadnjih letih ... Kakšni so torej zbrani podatki in kaj kaže statistika?*

Zvonko Glažar: »V Sloveniji imamo na leto okoli 13.400 nesreč, v občini Hajdina smo imeli v letu 2013 20 nesreč, v

letu 2012 22, v letu 2011 pa je bilo 18 dogodkov. To so dogodki, na katerih so posredovale reševalne poklicne ali prostovoljne enote.«

Hajdinčan: *Prav gotovo bo naše ljudi zanimalo, na kako občutljivem, nevarnem območju živimo.*

Zvonko Glažar: »Glede na položaj občine Hajdina beležimo od vseh dogodkov kar 35–45 % nesreč v prometu, požarov je 25–27 %. Izstopajoči primeri so nekontrolirano uhajanje plina amonijaka iz hladilnice v Sloveniji vasi (junij 2013), najdena neeksplodirana ubojna sredstva (vojaške bombe) v ribniku Draženci (maj 2009) in na Zgornji Hajdini (marec 2013).«

Hajdinčan: *Kako naj bomo pripravljene na naravne katastrofe, ki se jim v prihodnje ne bo mogoče izogniti? Kaj moramo najprej sami storiti v svojem okolju, da bo škode in posledic po katastrofah občutno manj?*

Zvonko Glažar: »Trditev, da bodo velike naravne nesreče vse pogostejše, je na mestu. Da bi človeštvo kaj naredilo, da nesreč ne bi bilo, smo žal prepozni. Lahko pa se na njih pripravimo

– upoštevanje tisoč let starih gradbenih pravil, da ne gradimo na poplavnih območjih, da lokacija z najlepšim razgledom tudi ni dobra, predvsem zaradi velikega vetrnega upora.

Velike nesreče pomenijo veliko oškodovanih, poškodovanih in v trenutku potrebnih pomoči. Ne smemo pozabiti, da so takrat nesreče utrpeli tudi reševalci iz vašega bližnjega okolja. Pomoč bo prišla, če ne takoj, bo pa prišla iz drugega dela Slovenije ali Evrope. Prišla bo, tako je vse načrtovano in to tudi deluje, čeprav sedma sila hoče včasih pokazati drugače. Tudi gasilci iz naše občine so že pomagali po Sloveniji (požar na Krasu, poplave v Celju, blatne poplave v Železnikih, žledolom v Postojni).

Na nekaj pa ne smemo pozabiti, na vzajemno pomoč, da poskušamo vsaj malo pomagati sami sebi in še mogoče sosedu (seveda v okvirih možnega). Drži, država in občina sta dolžni, da nam pomagata v nesreči, toda občina in država smo kdo drug kot občani in državljani.«

Tatjana Mohorko

Nadomestila zaradi vodovarstvenega režima so izplačana

Podravski kmetje, ki imajo zemljo na prvem vodovarstvenem območju, so v januarju prejeli denarna nadomestila za izpad dohodka za leti 2011 in 2012. Znesek v skupni višini okoli 70.000 evrov je izplačalo Komunalno podjetje Ptuj iz lastnih sredstev. Po besedah direktorja Janka Širca je vlada sprejelo uredbo, ki na eni strani upravljavcem vodnih virov nalaga določene obveznosti, na drugi strani pa ni poskrbela za vir financiranja. »Ta strošek je sicer predviden iz naslova zneska omrežnine, ki pa za zdaj z občinami še vedno ni usklajena,« pojasni Širec.

na vodovarstvenih pasovih. Gre za območja vodnih teles, na katerih je kmetovanje omejeno zaradi zaščite pitne vode. Ivan Brodnjak s Kmetijsko-gozdarskega zavoda Ptuj pravi, da je bil že skrajni čas, da so kmetje prejeli odškodnine. »Z njihovo višino

še vedno nismo zadovoljni, saj so na prvem vodovarstvenem pasu obvezne tudi ozelenitve. Teh stroškov pa kmetje niso mogli uveljavljati. Dobra novica je le, da je po uredbi iz leta 2012 kmetovanje na teh območjih sploh možno.«

Kmetovanje na prvem vodovarstvenem območju je precej drugačno in bolj zahtevno.

Foto: EK

Na območju treh vodnih črpališč – Šikole, Skorba in Lancova vas – je okoli 100 kmetovalcev, ki imajo zemljo

Leta 2007 je namreč država prepovedala uporabo vseh fitofarmaceutskih sredstev in umetnih gnojil na prvem vodovarstvenem pasu. Kmetovanje tako sploh ni bilo več mogoče, zemljišča so začela zaraščati. Kot pravi Brodnjak, je nova uredba bolj življenjska, saj lahko kmetje uporabljajo tista fitofarmaceutska sredstva, ki niso nevarna za izpiranje. Prav tako je dovoljena uporaba mineralnih gnojil, vendar pod določenimi pogoji. Pred setvijo lahko uporabimo okoli 350 kilogra-

mov čistega dušika na hektar. Žitna polja je v jesenskem času prepovedano gnojiti. To je dovoljeno znova spomladi, ko je koreninski sistem vzpostavljen, takrat ni nevarnosti, da bi nevarne snovi pronicale v podtalnico. Kmetje lahko z izbiro primernih škropiv in upoštevanjem uredbe hkrati kmetujejo in varujejo pitno vodo. Tudi v prihodnje naj bi prejeli odškodnine. »Ti zneski niso tako visoki, da bi se morala cena vode zvišati,« še dodaja Brodnjak.

Sicer pa je na spletni strani Komunalnega podjetja Ptuj že objavljen obrazec, s katerim je mogoče uveljavljati izpad dohodka zaradi vodovarstvenega režima. Izpolnjen zahtevek je treba oddati do konca marca 2014.

Več na spletni strani:

<http://www.komunala-ptuj.si/obvestila/zahtevek-za-vvo1-2014>

Estera Korošec

V Splošni ambulanti Hajdina nova zdravnica

Od 1. februarja 2014 v Splošni ambulanti Hajdina (SA) več ne dela Nada Ranisav Lartey, dr. med., spec. Pacienti lahko nadaljujejo zdravljenje pri omenjeni zdravnici v ambulanti št. 8 v Splošni ambulanti na Ptuj ali si kot novo zdravnico izberejo Leonido Masten, dr. med., spec., ki od 1. februarja 2014 dela v SA Hajdina.

Ordinacijski čas v referenčni ambulanti Hajdina, kjer so pacientom na voljo:

Leonida Masten, dr. med., spec.
Karmen Koderman Vtič, zdrav. tehnik
Bojan Horvat, dipl. zdravstvenik

Ponedeljek, torek, četrtek in petek: 7.30–14.00
Sreda: 15.00–21.30

Zobna ambulanta Hajdina

V Zobni ambulanti Hajdina od 3. februarja 2014 delata zobozdravnici **prim. Jožica Reberc, dr. dent. med., spec.**, in **Nada Babič, višj. den.**

Ordinacijski čas ambulante:

Ponedeljek: 7.30–14.00

Torek: 7.30–12.00

Sreda: 12.30–18.00

Četrtek: 13.00–19.00

Petek: 7.00–12.00

Slovesno proslavili srebrni jubilej

Na Hajdini je bila konec minulega leta krajša slovesnost ob 25-letnici Slovenske kmečke zveze in Zveze kmečke mladine za ptujsko-ormoško območje. Slavnostni govornik je bil predsednik Slovenske kmečke zveze dr. Stane Klemenčič, zbrane na Hajdini pa sta nagovorila tudi predsednik RO SLS Ptuj Radoslav Simonič in ustanovni predsednik takratnega občinskega odbora Janez Žampa.

Čestitka ustanovnega predsednika takratnega občinskega odbora Janeza Žampe Stanetu Klemenčiču in Radoslavu Simoniču

Ustanovnim in sedanjim članom SKZ in SLS se je zahvalil in čestital tudi predsednik SLS Franc Bogovič, med gosti slovesnosti pa je bila tudi poslanka Jasmina Opec, predsednica nove generacije in podpredsednica SLS. Bogovič je ob tej priložnosti med drugim dejal: »Po petindvajsetih letih so z nami tisti, ki so v Unionski dvorani razumeli sporočilo tistega trenutka. V

svoji državi smo si zadali velike politične cilje in 25 let je bilo zaznamovanih skozi različna obdobja in dogodke ... Verjamem, da je v teh koreninah toliko kreposti, poštenih ljudi, da danes s ponosom predstavljam SLS in naš skupni cilj v letu 2014, ko nas čakajo evropske in lokalne volitve, kjer SLS želi ostati vodilna stranka v slovenskih občinah.«

»Verjamem, da je v teh koreninah toliko kreposti, poštenih ljudi, da danes s ponosom predstavljam SLS in naš skupni cilj v letu 2014,« Franc Bogovič, predsednik SLS.

Slovenska kmečka zveza velja kot znanilka demokratizacije, večstranskega parlamentarnega sistema evropskega kulturno-civilizacijskega kroga tudi v tem našem okolju in samostojni državi Sloveniji, je bilo slišati nekatere govornike na slovesnosti.

Radoslav Simonič: »Takšne obletnice so zelo, zelo pomembne, pa ne zaradi nas, ki nadaljujemo sporočilo ustanovitve Slovenske kmečke zveze, ampak zaradi tistih, ki so bili takrat in so še danes živi, pa tudi zaradi naukov, ki so jih sporočili pred 25 leti. Vsi ti poduki veljajo še danes, morda še bolj, zato smo se tudi odločili, da bomo pripravili proslavo in jubilej dostojno proslavili. Ljudska stranka, kmečka zveza je zagotovo pionir na področju demokracije in nasploh svobodne

Slovenije. Vesel sem, da se idejam kmečke zveze pridružuje vse več mladih, kar preseneča nas, število članov nove generacije SLS, vendar v tej nič kaj prijaznih časih mladi iščejo etiko in druge vrednote življenja.

Kako naprej?

Slovenska kmečka zveza se danes predstavlja kot stanovska organizacija, vendar nehote prihaja tudi v politiko. Je sestavni del in predhodnica SLS, ki je tudi najstarejša stranka na Slovenskem. Naprej pa z idejami, za katere sta se zavzeli Kmečka zveza in SLS, zanje se zavzemamo danes in se bomo verjetno tudi jutri. Pričakujemo, da se bodo te ideje in pričakovanja čim prej uresničila.«

Besedilo in foto: TM

Delegacija občine Hajdina na obisku v Varaždinskih Toplicah

Lani v decembru, hitro po občinskem prazniku, na katerem so nas obiskali predstavniki občine Varaždinske Toplice, je delegacija občine Hajdina vrnila obisk in se sestala z njihovimi občinskimi predstavniki. Pogovarjali so se o sodelovanju na različnih področjih, posebej še na turističnem, kulturnem, športnem in gasilskem.

Hajdinski podžupan **Franc Mlakar**, predsednik Športne zveze občine Hajdina **Sandi Mertelj**, predsednica Zveze kulturnih društev občine Hajdina **Hilda Bedrač** in poveljnik Občinskega gasilskega poveljstva Hajdina **Ivan Glažar** so sedli za isto mizo z županjo občine Varaždinske Toplice **Goranko Štefanič**, namestnikom županje **Nedeljkom Mihaličem**, namestnikom predsednika Mestnega sveta **Dragutinom Šarcem**, predsednikom Mestnega sveta **Petrom Ratkovičem** in predsednikom športnega društva **Ivico Mihaličem**. V ozadju **Matinela Belavič**, poveljnica Gasilskega društva Varaždinske Toplice.

Foto: arhiv Spomenke Gabrič

Sodelovanje se je začelo leta 2012 na pobudo nekdanje podžupanje **Dragice Ratkovič**, ki je iskala stike s slovenskimi ženskimi društvi in jih ob sodelovanju **Spomenke Gabrič** iz društva **Naši cajti** navezala z **Društvom žena in**

deklet občine Hajdina. Doslej sta obe društvi sodelovali v kar nekaj projektih, povezanih z rimsko zgodovino, ki predstavlja skupno preteklost obeh občin.

Silvestra Brodnjak

Hajdinsko prešernovanje po Sivčevo

V občini Hajdina smo letos malo pohiteli s proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku in smo torkov večer, posvečen največjemu slovenskemu pesniku, dr. Francetu Prešernu, počastili v družbi njegovega dobrega poznavalca, pisatelja mag. Ivana Sivca, ki nam je našega velikana poezije predstavil na svoj način.

Ura z gostom Ivanom Sivcem je bila razlog, da si bo marsikdo zapomnil, kako je naš najbolj plodovit pisatelj začel usvajati prve črke v življenju.

O liku Franceta Prešerna je spregovoril gost literarnega večera Ivan Sivec, ki je osrednjo osebnost kulturnega praznika predstavil na svoj način.

Slavnostni govornik na proslavi je bil župan **mag. Stanislav Glažar**, ki se je v svojem nagovoru dotaknil veličine Prešernovega dela in pomena kulture za Slovence skozi zgodovino. »Brez pomoči naše kulture ne bi dosegli osamosvojitve in oblikovali svoje lastne države. Kultura je danes spoštovanje duhovnega stavbarstva naših dedov, je spoštovanje in ohranjanje tradicije

in vrednot. Kultura je tudi kultiviranje narave in skrb zanjo spričo naraščajočega uničevanja okolja. Kultura nista samo umetnost in znanost, ki bi se ju spomnili ob državnem prazniku. Kultura je skupek vrednot in dosežkov, ki jih je ustvaril človek v dobro človeštva, je spoštovanje teh vrednot in ravnanje po teh vrednotah. Skozi kulturo se kažeta naše duhovno bogastvo in tudi tisti del

našega življenja, ki je manj kulturnen ali celo nekulturnen in zavrača, spodriva in uničuje pridobljene kulturne vrednote. Na osti kulture se kažejo naše bogastvo in tudi naše neprijetnosti, zlasti premajhna skrb zanjo in okužba s tujim, ki ni vedno kultura. Praznujmo naš praznik kulture razmišljujoče in naj postane kultura praznik našega vsakdanjega življenja. Zavedajmo se tega in spoštujemo vse to! Tako bomo na najboljši način praznovali Prešernov dan – slovenski kulturni praznik.«

ZAHVALE IN PRIZNANJA NAJZASLUŽNEJŠIM KULTURNIM USTVARJALCEM

Na osrednji slovesnosti so v dvorani PGD Gerečja vas nastopili pevci MePZ Društva žena in deklet Gerečja vas in učenci OŠ Hajdina. Župan mag. Stanislav Glažar in predsednica ZKD občine Hajdina Hilda Bedrač sta podelila zahvale in priznanje najzaslužnejšim kulturnim ustvarjalcem za njihovo dolgoletno, kulturi predano delo. Priznanje za izjemne dosežke na področju kulture je prejel ŠUS teater KD Draženci za uvrstitev na državno Linhartovo srečanje gledaliških skupin. Zahvale za večletno delo na področju kulture so prejeli: KPD Stane Petrovič Hajdina za 100 let uspešnega dela, MoPZ PGD Hajdoše ob 40-letnici delovanja, Dramska skupina KD Skorba ob 30-letnici delovanja, Ljudski pevci KPD Stane Petrovič Hajdina ob 20-letnici nastopanja, Lutkovna sekcija KPD Stane Petrovič Hajdina za 10 let igranja, Terezija Filipaja za dolgoletno delo na področju kulture in Alojz Kaisersberger iz MePZ Društva žena in deklet Gerečja vas, ki poje v zboru vse od njegove ustanovitve.

IVAN SIVEC TUDI MED HAJDINSKIMI UČENCI

Najbolj plodoviti in med najbolj brane slovenske avtorje uvrščeni literarni ustvarjalec Ivan Sivec se je istega dne dopoldne srečal z učenci in učitelji OŠ Hajdina, ki so z zanimanjem prisluhnili njegovim besedam. Spregovoril je tudi o prvih dveh knjigah iz tetralogije o Rimljanih na naših tleh, v katerih je možno to zgodovinsko obdobje spoznati v zelo zanimivih zgodbah. Zadnji, četrti del zbirke z naslovom **Atila – šiba božja** predstavlja rimsko obdobje v Petovionii, na Hajdini in v okolici ter bo izšel predvidoma ob koncu letošnjega leta. Ob 2000-letnici Emone pa sta izšli knjigi **Usodna emonska lepota** in **Zadnji keltski poglavar**.

Po skupinski sliki še vrsta za avtograme. Deklice so prišle z listki, nekaj fantov pa je nastavilo kar roko in odneslo domov pisateljev podpis.

V knjigo spominov Ivana Sivca se je vpisal tudi župan Glažar. Foto: TM

Pripravili: SB in TM
Fotografije: Silvestra Brodnjak

Mešani pevski zbor Društva žena in deklet Gerečja vas pod taktirko Petra Krajnc

Pri višji stopnji je bilo kar nekaj vprašanj za avtorja mnogih mladinskih zgodb, ki so nastale po dogodkih, ki se tudi nam vse pogosteje dogajajo.

Prejemniki zahval in priznanj skupaj z občinskim vodstvom, z županom mag. Stanislavom Glažarjem, podžupanoma Francem Mlakarjem in Andrejem Tkalcem, predsednico Zveze kulturnih društev občine Hajdina Hildo Bedrač, naddekanom Marijanom Feslom ter gostom večera mag. Ivanom Sivcem (drugi z desne).

»SPOZNAL SEM, DA ZNATE CENITI KULTURO, KI NAS JE NASPLOH OHRANILA KOT NAROD«

Mag. Ivan Sivec: »V svojem novinarskem in pisateljskem popotništvu po Sloveniji – za menoj je več kot devetsto nastopov po šolah in na literarnih večerih – sem srečal okoli šest- do sedem tisoč ljudi. Z mnogimi sem vzpostavil tudi dolgotrajnejše stike. Seveda je moje delo takšno, da potrebuje čim več miru, zbranosti, premišljevanja v tišini narave in mojega kletnega malega kabineta, zato ne morem vzdrževati pogostejših stikov. A k mnogim se tudi po letu dni ali po več letih vračam kot k starim prijateljem. Kaže, da je tako tudi z vami, dragi Hajdinčani. Letošnja proslava ob Prešernovem dnevu je pokazala, da ste me tudi drugi domačini sprejeli odprtih rok in nadvse odprtega srca. Med vami

se počutim, kot bi bil že stokrat, z vsakim sem se lahko pogovoril kot s starim prijateljem, vse je izzvenelo pristržno in prijazno. Spoznal sem, da ste nezapleteni, delavni in pošteni ljudje, pa tudi, da znate ceniti kulturo, ki nas je nasploh ohranila kot narod.

Vesel sem tudi tega, da cenite drugo delo in da vam bo moja četrta knjiga iz tetralogije Rimljani na naših tleh (izide decembra letos) veliko pomenila. Kdor bere, ne nazaduje, temveč napreduje v vseh pogledih. Na proslavi v Gerečji vasi ste me sprejeli zelo spoštljivo in gostoljubno, kar je še posebej pobožalo mojo dušo. Všeč mi je tudi, da ste združevalni in da sem v prvi vrsti sedel skupaj z županom, podžupanom, župnikom in ravnateljico šole. Vidim, da znate ceniti tudi moje poznavanje Prešerna in Rimlja-

nov na naših tleh.

Nikdar ne bom pozabil enega od vaših preprostih domačinov, ki me je po prireditvi ustavil zunaj v poltemi, se najprej prav pristno pridušal nad vsemi zlimi silami sveta – tako da sem že pričakoval, da je nekaj hudo narobe – na koncu pa je dodal: 'Siv'c, sto hudičev, koliko ti veš!' Hotel je pač čim bolj ekspresivno izraziti navdušenje nad povedanim. Sam pa sem si potem mislil: Če smo s proslavo premaknili vsaj enega človeka, smo že naredili veliko, kaj šele, da smo jih tako vznemirili, da je navdušenje kar letelo iz njih! Na svidenje jeseni po sv. Miklavžu, ki vam prinese mojo knjigo Atila, šiba božja, knjigo, katere zgodba se dogaja tudi v vaši občini!«

Jajce, se ve, se kuhati sme ...

... v ponev razbiti,
na oko narediti,
stepeno ocvreti,
za zajtrk imeti,
pa za kosilo,
pa za večerjo,
posebej beljaček
in rumenjaček.
Kadar pa jajca
dolgo ležijo,
v njih se čudne
stvari godijo.

Hm, le kakšne čudne stvari se godijo, če jajca dolgo ležijo, je zanimalo male in malo večje otroke, ki so si ogledali lutkovno igrico Jajce avtorja Zlatka Kriliča v izvedbi Lutkovne sekcije KPD Stane Petrovič Hajdina.

V glavnih vlogah Nine Bedrač, ki je prevzela vlogo živahne Tine, in Mihe Bedrača, ki je upodobil (zaspanega) Marka, smo spoznali, kaj se dogaja v jajcih, ki (pre)dolgo ležijo. Tako naši najmlajši kot tudi večji otroci pa tudi tisti, ki s(m) otroci v srcu, smo uživali ob spoznavanju različnih živali, ki se

Ekipa lutkovne sekcije je ponovno navdušila.

izležejo iz jajca. Katja Rudolf je imela v rokah niti vrabčka, kače, petelina in pajka, Katja Bedrač pa črička, noja, polža in hobotnice.

Tudi letos je za izdelavo lutk poskrbel Ivan Serdinšek, za mentorstvo pa Danica Serdinšek.

Lutkovna sekcija KPD Stane Petrovič Hajdina letos obeležuje že 10 let delovanja, za kar jim iskreno čestitamo z željo, da nas tako navdušujejo še veliko desetletij!

Sanja Kokol

Tina in Marko, ko sta še izbirala jajce ...

Foto: A. Kokol

Šus teater navdušuje s Flisarjevo uspešnico

Z Grumovo nagrado nagrajena drama *Kaj pa Leonardo?* spada med najpogosteje prevajana in uprizarjana dela Evalda Flisarjeva in prav njegovo delo si je za izziv izbral režiser Aljaž Godec s svojo odlično ekipo Šus teatra KD Draženci. Premiera na domačem odru je bila 25. januarja, nato so sledile februarske ponovitve in tudi po letošnji predstavi je že mogoče napovedati izjemen uspeh draženskega Šus teatra.

Ekipo Šus teatra KD Draženci z umetniškim vodjem Aljažem Godcem tudi v sezoni 2013/2014 navdušuje z novo odsko uprizoritvijo.

Po lanski komediji *Kripl*, ki se je v konkurenci več kot 130 predstav iz vse Slovenije uvrstila med sedem najkakovostnejših predstav 52. Linhartovega srečanja gledaliških skupin, je zdaj na potezi Flisarjevo delo *Kaj pa Leonardo?* Drama je postavljena v psihiatrično bolnišnico in gledalca na trenutek na humoren in kar malo boleč način sprašuje o tem, kaj nas dela to, kar smo, in kdaj lahko osebnost preživi in kdaj jo okolica preprosto odstrani. Zapletena zgodba, vzeta iz življenja, ki ima zanimiv konec, ampak predstavo je treba pozorno spremljati od začetka do konca. Iz te zgodbe se lahko veliko naučimo.

IZ VSEBINE

Dogajanje, postavljeno na nevrološki inštitut, na zabaven in duhovit način prikazuje življenje šestih pacientov, ki živijo v svojem svetu ekscesa ali deficita.

Njihovo vedenje je posledica specifičnih možganskih napak. Dr. Hoffman ima kot strokovni vodja inštituta izključno pravico do zdravljenja pacientov vse do trenutka, ko inštitut obišče ambiciozna dr. Da Silva s fakultete za psihologijo, ki si za predmet svojega študija izbere gospoda Martina – pacienta s Korsakovim sindromom. S svojevrstnim načinom zdravljenja poskuša gospodu Martinu vcepiti njej sprejemljive koncepte o tem, kar je etično, smiselno in koristno. Duševno in čustveno praznega pacienta želi oblikovati v vsestranskega in univerzalno sposobnega človeka. Na ta način pride v spor z dr. Hoffmanom, ki želi svoje paciente v okviru njihove norosti ohraniti v stanju ravnovesja in sreče, kar po njegovem mnenju koristi njemu in njim. Gospod Martin tako postane nemočna žrtev spopada med dvema konceptoma, sredstvo za doseganje ciljev drugih in objekt brez lastne-

Ta zanimivi prizor in še mnoge druge si je mogoče ogledati v predstavi *Kaj pa Leonardo?*

IGRALSKA ZASEDBA

Dr. Hoffman: **Damijan Zagoršek**
Dr. Da Silva: **Jana Žerak**
Sestra: **Katja Sveneš**
Martin: **Matjaž Godec**
Rebeka: **Nastja Tetičkovič**
Poševni: **Marko Todorovič**
Profesor Caruso: **Nejc Pešec**
Trzava Šaljivka: **Maja Čuš**
Gospa Vohljač: **Mojca Prigl**
Gospa Martin: **Maja Skočir**
Dr. Roberts: **Marjan Prašnički**

ga prepričanja. Ali bo gospodu Martinu s pomočjo ljubezni, dramatike in umetnosti uspelo ohraniti lastno identiteto in poskrbeti za svoj obstoj?

TM
Foto: Stanko Zebec

V jubilejnem letu predstava Punči

Ker letos v KD Skorba praznujemo 30 let gledališke skupine, se je porodila ideja, da bi nekdanje igralce povabili k ponovnemu sodelovanju. Tako se je osem igralcev in igralk, ki že nekaj let nismo stali na odrskih deskah, ponovno združilo in se odločilo, da naredimo za našo publiko dobro komedijo.

Vabljeni na premiero odrasle gledališke skupine KD Skorba, ki bo 8. marca 2014 ob 18. uri v domu krajanov Skorba. Ponovitev bo 9. marca ob isti uri. Pridite pogledat, kaj je »stara klapa« pripravili za vas.

Gledališka ekipa KD Skorba (v zadnji vrsti od leve): šepetalka Patricija Kikl, režiser Janko Turnšek, predsednica KD Skorba Renata Gabrovec, Barbara Krajnc, Kaja Abraham, naš posebni mentor Gorazd Žilavec; v prvi vrsti od leve: Estera Korošec, Tanja Furek in Uroš Krajnc

Režiser je dolgoletni igralec in domačin Janko Turnšek. Po nekaj uvodnih srečanjih nam je Janko predstavil komedijo z naslovom Punči avtorja A. R. Gurneyja. Takoj smo se strinjali, saj je komedija malce drugačna, kot smo jih bili navajeni. In ravno zato, ker je tako posebna, verjamemo, da bo gledalcem všeč.

VAJE Z GLEDALIŠKIM IGRALCEM GORAZDOM ŽILAVCEM
Polni navdušenja in veseli ponovnega druženja smo začeli vaje. Najprej smo vadili dvakrat tedensko, zadnji mesec pa trikrat, včasih tudi več. Verjeli ali ne, naše najdaljše vaje so trajale kar celih 7 ur. Tako žrtvujemo svoje proste vikende, ampak ob tem res uživamo. Upamo, da boste to tudi videli, ko nas boste prišli pogledat.

Ker se še vedno radi učimo in izpopolnjujemo, smo se prijavili na razpis za (p)osebni tretma. To pomeni, da smo dobili prav posebnega mentorja, ki je prišel trikrat na naše vaje in z nami delil svoje znanje in ideje. Ta naš posebni mentor je gledališki igralec Gorazd Žilavec. Skupaj z našim režiserjem sta nas dobredno zasipala s svojimi idejami, mi pa smo se po najboljših močeh trudili, da smo to prenesli na oder. Gorazd nas je s svojo dobro voljo, ljubeznijo do gledališča, s svojim humorjem in res neverjetnimi idejami

navdušil. Energije nam ni zmanjkalo niti po sedem ur trajajočih vajah. To je res neverjetno izkušnja, za katero smo mu neizmerno hvaležni. Kaj smo skupaj naredili, pa si pridite pogledat. Vsebine igre vam namensko ne bomo razkrili, da bo potem bolj zanimivo. Obljubljamo vam obilo smeha in dobre volje.

Besedilo in foto:
Tanja Furek

»Igralec je dober takrat, ko dela to, v kar verjame«

Javni sklad za kulturne dejavnosti je v letošnjem letu organiziral tako imenovano Šolo za režiserje in mentorje gledaliških skupin, ki temelji na terenskem svetovanju in praktičnem delu. Šus teatru Draženci in Gledališki skupini Skorba je pri nastajanju predstave svetoval dramski igralec Gorazd Žilavec, ki je bil sedem let stalni član Gledališča Koper.

Že več let je mentor na raznih gledaliških seminarjih in delavnicah, sodeluje pa tudi pri Linhartovem srečanju. Nista mu tuja tudi radio in televizija, saj je posnel že kar nekaj serij. Izpostavimo lahko nadaljevalko Lepo je biti sosed, kjer je gledalce nasmejal kot lik Bena.

Hajdinčan: Zakaj si se odločil za svetovanje ljubiteljskim gledališkim skupinam?

Gorazd Žilavec: »V prvi vrsti zaradi mojih začetkov, saj sem se že kot otrok srečal z amaterskim gledališčem, nato pa me je pot zanesla na profesionalne odre. Ljubiteljski igralci imajo posebno mesto v mojem srcu. Delo z njimi je popolnoma drugačno, zaradi iskric v očeh in posebne energije, ki se čuti na odru. Vse to se med profesionalnimi igralci izgubi, zato ker je to naš poklic. Te iskricice, to je zares nekaj neprecenljivega. Vse znanje, ki sem ga pridobil na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, zato z velikim veseljem predajam naprej. Tudi sam se pred študijem z veseljem udeleževal raznih gledaliških seminarjev, kjer sem se veliko naučil.«

Dramski igralec Gorazd Žilavec svetuje tudi našim gledališčnikom. Foto: T. Furek

Hajdinčan: Kako potekajo tvoje delavnice, seminarji?

Gorazd Žilavec: »Ljubiteljski igralci so nekaj posebnega – bolj sproščeno se pogovarjamo, imamo pristen dialog, vse je bolj domače. Za študij igre je na voljo tudi veliko več časa, zato se lahko med postavljanjem predstave zgodi veliko lepega. V poklicnih gledališčih to seveda vedno bolj izginja, najverjetneje zaradi časovne stiske.«

Hajdinčan: Letos si torej mentor dveh gledaliških skupin v okviru seminarjev, ki jih organizira Javni sklad za kulturne dejavnosti.

Gorazd Žilavec: »Kot mentor sem z nasveti pomagal Šus teatru iz Dražencev, ki so se širšemu občinstvu že

predstavili s predstavo Kaj pa Leonardo? Dvakrat pa sem obiskal gledališnice v Skorbi in jim svetoval pri nastajanju predstave. Moje delo poteka tako, da sodelujem z igralci in režiserjem že v nastajanju predstave. Pomagam z nasveti o detajlih, ki so jih morali spregledati. Zelo rad svetujem tudi igralcem, saj imam na tem mestu kot diplomirani igralec tudi največ izkušenj. Sicer pa sem trenutno režiser ljubiteljskemu gledališču v Murski Soboti. To je skupina, kjer sem začel igrati kot učenec tretjega razreda osnovne šole. Trije igralci iz tistih časov so še vedno člani skupine. Včasih sem torej bil »naš mali«, zdaj pa režiser – to mi je res »luštkan«.«

Hajdinčan: Kako dobra so ljubiteljska gledališča v Sloveniji?

Gorazd Žilavec: »Slovenija je prepredena z ljubiteljskimi skupinami in je fenomen tako v evropskem kot svetovnem prostoru. Kjer je količina, pa se hitro najde tudi kakovost. Moram priznati, da imamo zares veliko odličnih ljubiteljskih skupin. To lahko zatrdim tudi zaradi tega, ker sem kot selektor Linhartovega srečanja prekrižaril vso državo in se seznanil z veliko dobrimi igralci. Skupine, ki se uvrstijo na Linhartovo srečanje, so zares zelo kakovostne. Velikokrat nam je žal, da ne moremo povabiti več skupin, saj

bi si nekatere zagotovo zaslužile, da se tam pokažejo. Povedati moram še, da se vedno več profesionalnih igralcev in režiserjev ukvarja z ljubiteljskim gledališčem, kar se seveda tudi pozna.«

Hajdinčan: In morebitne težave?

Gorazd Žilavec: »Te so seveda zelo različne. Izpostavil bi morebiti pomanjkanje osnovnih skrivnosti igranja. Ker je večina igralcev zelo nadarjenih, jih takoj razumejo in z nekoliko vajami lahko hitro izstopajo iz povprečja. Prav zato pozdravljam program, ki ga izvaja Javni sklad za kulturne dejavnosti. Ta namreč omogoča, da pridejo profesionalci nazaj k ljubiteljem. Z nekaj »kirurškimi rezi« lahko naredimo zares ogromno oziroma igralci to naredijo sami. Včasih potrebujejo samo pravo usmeritev in to je velikokrat dovolj za kakovostno predstavo.«

Hajdinčan: Kdaj je igralec dober?

Gorazd Žilavec: »Igralec je dober takrat, ko dela to, v kar verjame. Če sam sebi verjame, potem mu verjamejo tudi gledalci. Na odru pa je treba tudi uživati, le takrat lahko uživa tudi občinstvo. Torej, biti moraš pristen, sam sebi zvest in se na odru zabavati. In takrat se rodi čarovnija med gledalci in igralci, ta »gledališka erotika«, če se izrazim poetično.«

Estera Korošec

PREGLLEDNIK

KPD STANE PETROVIČ HAJDINA

V decembru sta bili premiera in ponovitev lutkovne igrice Jajce v izvedbi lutkovne sekcije. Odigrali so tudi del predstave Tajnica Lolita. Ljudski pevci in ljudske pevke so nastopili na koncertu za upokojnence v Kidričevem in na Ptujju.

Januarja je bila odigrana še ena ponovitev Tajnice Lolite na Ptujju. Izvedena sta bila tudi koncert 5 pesmij v novo leto 2014 in prireditve ob 20-letnici ljudskih pevcev. Ljudski pevci in pevke so sodelovali tudi na območnem srečanju JSKD Pozdrav sosedu.

DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET OBČINE HAJDINA

Januarja so se članice udeležile Koščenbala, ki je potekal v Slovenja vasi.

Februarja bo čas za občni zbor društva. Vsak torek se rekreirajo v šolski telovadnici. Vsak ponedeljek poteka delavnica ročnih del.

DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET GEREČJA VAS

V decembru so se z vlakom podale na izlet v domačo prestolnico. Z VO so organizirale vaško druženje ob zaključku leta, udeležile so se tudi pogostitve na Božičkovih stojnicah pred SPC Hajdina. Začele so se pripravljati tudi na nove projekte, ki jih čakajo v letošnjem letu.

V januarju so skupaj s člani PGD Gerečja vas in člani MePZ izvedli delovno akcijo pri ureditvi in

posodobitvi kuhinje gasilskega doma.

V februarju so svoj delček skupaj z MePZ prispevale tudi k prireditvi ob kulturnem prazniku, ki je letos potekala v prostorih gasilskega doma v Gerečji vasi. 5. februarja so izvedle tudi zdravstvene delavnice – kako očistiti ušesa z voščenimi tulci.

KD SKORBA

V KD Skorba so v decembru pripravili Miklavžev večer za otroke s prihodom sv. Miklavža, ki je otroke ob koncu tudi obdaril. Z igrico Babica zima, kje si? so se predstavili mladi gledališčniki KD Skorba, ki so naslednjega dne gostovali še v vrtcih Zvonček in Vijolica na Ptujju ter vrtcu in šoli Hajdina.

Ob koncu decembra so v domu krajanov Skorba pripravili tradicionalni Božično-novoletni koncert s Tamburaškim orkestrom KUD Majšperk z gosti.

V začetku januarja so pripravili kulturni program na srečanju vaščanov Skorbe, na katerem so ob domačih ustvarjalcih zapeli še pevci PGD Hajdoše.

KD DRAŽENCI

V januarju je sekcija Šus teater izvedla premiero dramskega dela Kaj pa Leonardo? avtorja Evalda Flisarja. V februarju so izvedli štiri ponovitve.

NAPOVEDNIK

KPD STANE PETROVIČ HAJDINA

V februarju je načrtovan redni občni zbor društva. Lutkovna sekcija bo gostovala na Pragerskem. V marcu predvidevajo premiero monokomedije Zgolj Lolita. Lutkovna sekcija bo sodelovala na območnem srečanju JSKD Dober dan, lutka.

KD VALENTIN ŽUMER HAJDOŠE

21. 2. 2014 bo ob 18. uri potekal zbor članov KD Valentin Žumer Hajdoše – vljudno vabljeni vsi člani in simpatizerji društva.

22. 3. 2014 bo ob 18. uri prireditev ob dnevu žena in materinskem dnevu.

DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET OBČINE HAJDINA

Še naprej bodo vsak ponedeljek izvajale delavnico ročnih del, vsak torek pa rekreacijo v šolski telovadnici.

DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET GEREČJA VAS

19. 2. 2014 jih čaka kuharska delavnica »Kuhamo z Lidijo Zebec« iz oddaje Gostilna išče šefa. V marcu, za dan žena, bo 14. zbor članic, na katerem bodo pregledale delo in uspehe za preteklo leto, ob materinskem dnevu pa se bodo podale na krajši izlet in seveda tudi na prijetno druženje.

April prinaša poleg drugih aktivnosti tudi delavnice barvanja pirhov in tekstilij z naravnimi barvili. Načrtujejo tudi glasbeni večer »Pesem družni nas«, ki ga vsako leto organizira MePZ DŽD Gerečja vas. Ob koncu aprila bodo potekale delavnice za izdelavo okrasja za majsko drevo.

KD SKORBA

Odrasli gledališki skupini se na vajah aktivno pripravljata na premieri novih gledaliških predstav letošnje sezone. Kot prva se bo predstavila gledališka skupina pod režijo Simone Hazimali s predstavo Mož moje žene 2. Premierno jo bodo uprizorili v soboto, 15. 2. 2014, in ponovili v nedeljo, 16. 2. 2014, ob 18. uri. Nato se bodo odpravili na gostovanja.

Druga odrasla gledališka skupina, katere režiser je Janko Turnšek, se bo predstavila 8. 3. 2014 na domačem odru s predstavo Punči, sledile bodo ponovitve. Vabljeni na vse predstave.

Na rednih vajah se srečujejo tudi pevke, ki so nekaj nastopov letos že opravile.

Na pustni čas se pripravlja sekcija oračev, ki bo tudi letos zaorala po vasi za dobro letino in se predstavila tudi drugje.

Po krajšem premoru se bo ponovno sestala otroška gledališka skupina in začela pripravljati novo gledališko predstavo. V februarju bodo izpeljali tudi redni letni občni zbor društva.

DRUŠTVO GOSPODINJ DRAŽENCI

Na tradicionalno skupno srečanje društva se bodo članice ob prazniku dneva žena odpeljale proti Slovenskim Konjicam. Ustavile se bodo v Žički kartuziji, večer pa zaključile v gostišču Zlati grič.

22. 3. 2014 pripravljajo letno skupščino društva.

KD DRAŽENCI

V mesecih, ki prihajajo, bodo imeli ponovitev predstave Kaj pa Leonardo?, sodelovali bodo z recitatorsko sekcijo ob prireditvi za materinski dan, skupaj z drugimi domačimi društvi.

V aprilu bodo izvedli tudi občni zbor.

Pripravila: Sanja Kokol

Koncert, ki je segel do srca

KD Skorba je v prazničnem decembru priredilo že tradicionalni božično-novoletni koncert in tako polne dvorane v Skorbi že dolgo ni bilo, napolnjena je bila do zadnjega kotička. Skoraj dve uri čudovite glasbe nam je napolnilo srca z radostjo in ljubeznijo. Bilo je res nepozabno glasbeno doživetje, ki ga pričakujemo tudi naslednji december.

Pesem Jingle Bells so skupaj zapeli Petra Turk Rupreht, Sergej Rupreht, Ana Karneža in učiteljsko-vzgojiteljski pevski zbor.

Že tretje leto so bili gostje na koncertu člani odličnega Tamburaškega orkestra iz Majšperka pod vodstvom dirigenta Draga Kleina, ki nas je s svo-

jo karizmo in neverjetno ljubeznijo do glasbe popeljal skozi nepozaben koncert. V njihovi družbi so bili tudi odlični solisti. Peli so nam operna pevca

Petra Turk Rupreht in Sergej Rupreht ter pevka Ana Karneža, ki je s čudovito odpetimi pesmimi zakrivila, da se je po marsikaterem licu potočila tudi kakšna solza. S tamburaškim orkestrom so zapele tudi pevke učiteljsko-vzgojiteljskega pevskega zbora OŠ Hajdina, ki ga vodi Uroš Sagadin. Tudi letos sta nas Drago Klein in Uroš Sagadin v duetu razvajala s svojima čudovitima glasovoma. Vse pevce skupaj pa smo lahko na koncu slišali v pesmih Jingle Bells in Sveta noč.

Skoraj dve uri čudovite glasbe nam je napolnilo srca z radostjo in ljubeznijo. Bilo je res nepozabno glasbeno doživetje, ki ga pričakujemo tudi naslednji december.

Čisto na koncu nas je pozdravila tudi predsednica KD Skorba Renata Gabrovec, ki se je z majhno pozornostjo zahvalila vsem nastopajočim. Nagovoril nas je tudi podžupan občine Hajdina Andrej Tkalec. Koncert je povezovala Estera Korošec.

Besedilo in foto:
Tanja Furek

Štirinajstič S pesmijo v novo leto – 2014

V nedeljo, 12. januarja, so Ljudski pevci KPD Stane Petrovič Hajdina, ki je lani proslavilo stoletnico svojega delovanja, pripravili že 14. prireditev S pesmijo v novo leto – 2014, ki so jo skupaj z njimi proslavili številni pevski prijatelji.

Na svojo moško pevsko skupino je upravičeno ponosen tudi hajdinski župan mag. Stanislav Glažar, ki jim je to javno povedal.

Na odru so se poleg gostiteljev predstavili: Ljudski pevci DU Videm, Ljudski pevci DU Grajena, harmonikar Jan Štrafela, pevke Kulturnega društva Sela, Ljudski pevci Folklornega društva Rožmarin, pevke Katoliškega kulturnega društva Zvezdni dol Kidričevo, Ljudski godci Folklornega društva Lancova vas, Ljudske pevke Kulturnega društva Obrež, Ljudski pevci DU Turnišče, Ljudske pevke KD Skorba, pevci Šti-

riperesna deteljica DU Tezno, ljudska pevca Rafko in Katica Svenšek, Hišni ansambel DU Markovci, Ljudski pevci FD Pobrežje, Vokalni kvintet DU Trnovska vas, Šumarski krockarji Invalidskega društva Kidričevo ter Ljudske pevke DU in KPD Stane Petrovič Hajdina.

Dvajsetletni jubilej so Ljudski pevci kronali tudi s podelitvijo srebrnih in zlatih **Maroltovih značk**, ki sta jih podelili **Zlatka Lampret**, predsednica

Zlatka Lampret, predsednica JSKD RS, Območna izpostava Ptuj, je izročila zlato Maroltovo značko častnemu članu KPD Stane Petrovič Hajdina in DU Hajdina, dolgoletnemu vodji Ljudskih pevcev, z več kot 62-letno zvestobo kulturi na Hajdini, 94-letnemu Maksu Kamplu.

Javnega sklada za kulturne dejavnosti RS, Območna izpostava Ptuj, in **Ida Markež**, predsednica KPD Stane Petrovič Hajdina. Društvo upokojencev pa jih je za dosedanje delo nagradilo s pisno zahvalo.

Ob zaključku so obe hajdinski pevski skupini – poleg **Ljudskih pevcev** še »polnoletne« **Hajdinske frajlice** pod vodstvom **Marte Sitar** – in predstavniški gostov zapeli tradicionalno Najlepša je hajdinska fara. Seveda jim je pridno pomagalo tudi občinstvo v dvorani PGD Hajdina z županom **mag. Stanislavom Glažarjem**, farnim župnikom **Marijanom Feslom** in predsednikom DU Hajdina **Antonom Cestnikom** na čelu.

Besedilo in foto: Silvestra Brodnjak

Mož moje žene 2

Gledališka skupina KD Skorba se je v soboto, 15. februarja, premierno predstavila s komedijo **Mož moje žene 2**. Predstavo, ki je nadaljevanje lanske komedije, so ponovili še naslednji dan. Sprememba od lani je že v igralski zasedbi. V prvem delu smo v celotni predstavi videli samo Perota (Nejc Lazar) in Markeca (Tilen Abraham), v letošnji pa se nam predstavi še težko pričakovana žena Dragica (Neža Mlakar).

Stvari se zapletejo, ko Pero in Markec ugotovita, da ima Dragica poleg njiju še enega ljubimca. Oba sta ponovno razo-

čarana in osramočena in kujeta načrt, da bi se znebila konkurence. Ko že kaže, da sta Markec in Pero spravila Dragico v kot, ju žena pretenta in spet doseže svoje. Tudi drugi del je iz hrvaščine prevedel Ivan Ogrinc.

Nejca, Tilna in Nežo sem povprašala, kakšni so občutki po premieri, kakšno je bilo vzdušje na vajah, če jim je kaj še posebej ostalo v spominu in ali so s predstavo želeli kaj sporočiti.

Tilen Abraham: »Občutki po premieri so fantastični. Predstava nam je uspela, kakor smo si želeli. V spominu mi bo najbolj ostala dobra ekipa, torej vseh pet članov z režiserko vred. S predstavo želimo moškimi sporočiti, naj se pazijo žensk.«

Po uspešni predstavi so igralci, režiserka in šepetalka prejeli darilca v znak zahvale za svoj trud.

Nejc Lazar: »Kljub mnogim vajam, ki so bile včasih tudi naporne, smo se vedno počutili zelo dobro, saj to zelo radi počnemo in smo se zraven zelo zabavali.« Povedal nam je tudi nauk zgodbe: »Kjer vrag omaga, tam baba

pomaga.«

Neža Mlakar: »Vaje so bile zabavne, sproščujoče in polne smeha. Četudi sem na vaje prišla slabe volje, sem odšla vesela in nasmejana. Simona je čudovita oseba in odlična režiserka, zato

nam je premiera tudi odlično uspela.« Režiserka in domačinka **Simona Hazimali** je na svoje mlade igralce zelo ponosna. »Vaje smo začeli decembra in vadili dvakrat, proti koncu tudi trikrat na teden. Z ekipo se odlično razumem, premiero so odlično izpeljali in so vsekakor dosegli moja pričakovanja. Seveda je na premieri prisotno nekaj več treme, saj je za igralca res poseben dan. Komaj čakam, da začnemo gostovati in uživati v igranju. Ponosna sem na Nežo, da je sprejela precej težko vlogo žene Dragice,« je povedala režiserka.

Predstava nam je ponudila res ogromno smeha in zabave. Bilo si jo je užitek pogledati, saj je mlada igralska zasedba z režiserko Simono Hazimali vanjo vložila veliko truda in časa, kar se v končnem izdelku vsekakor vidi. Opaziti pa je tudi, da igralci v predstavi uživajo. Da je besedilo teklo, je poskrbela šepetalka Kaja Amon.

Besedilo in foto: Tanja Furek

Delovno srečanje članov Te-De Korant kluba

V občini Hajdina so se med prvimi na delovnem srečanju v Dražencih sestali člani sekcije Te-De Korant kluba KD Draženci. V družbi podžupana Andreja Tkalca, svetnika Iva Rajha, predstavnikov drugih društev in svojih članov je vodstvo predstavilo številne aktivnosti minulega leta in smernice za letošnje leto, ko bo pustnega dogajanja v primerjavi z lani veliko več.

Kot je povedal **Tadej Kmetec**, vodja sekcije, je bilo minulo leto pestro in zanimivo, še posebej, ker je bilo to zanj in za novo ekipo tudi prvo leto vodenja sekcije. Da so se dobro znašli in organizirali, ni dvoma, saj jim je lani v samo nekaj dneh pustnega dogajanja uspelo »prečesati« lep del Slovenije, gostovali so tudi na Hrvaškem in povsod so dostojno predstavili lik koranta. Kmetec je naštel dogodke, ki so bili povezani s pustom, pa tudi tiste, ki so jih člani sekcije izpeljali čez leto, med katerimi pa je prav gotovo v ospredju že 10. srečanje korantovih skupin v Dražencih. To srečanje bodo letos malce razširili na druge skupine, v pustnih dneh pa so polno zasedeni, vse od korantovega skoka in teka. Veliko povabil na gostovanja so že prejeli, udeležili

Predpustni čas so člani Te-De Korant kluba izkoristili za delovno srečanje.

se bodo povork in karnevalov, prvič bodo v Mengšu, čaka jih nastop v Cerknici, podali pa se bodo tudi na Hrvaško in sprejeli povabilo za nastop v Nemčiji. Ko bo konec pustnih norčij, bodo v Te-De Korant klubu začeli priprave na majsko srečanje korantovih skupin in se kar najbolj trudili, da k sodelovanju povabijo nove člane in najdejo dobre povezave z donatorji.

Za uspehe jim je posebej čestital podžupan Tkalec, ki je dejal, da zagotovo ni lahko biti korant, svetnik Rajh pa je veseli korantovi družini zaželel veliko veselja in norčij v času pusta ter uspešno delo v sekciji.

Besedilo in foto:

TM

Tišina, da bi slišal miško. Vsak je zatopljen v svoje delo, tudi mentorica za kate-drom in predsednica sekcije pridno rišeta.

Dvanajstega februarja smo pri delu zmotili člane Likovno-fotografske sekcije občine Hajdina, ki gostujejo v šoli vsako sredo že od 2. oktobra lani. Predsednico sekcije Cecilijo Bernjak smo prosili za izjavo, iz katere lahko razberete, kako se počutijo tisti, ki jih svinčnik vedno bolj uboga in se njihov risalni blok polni s porisanimi listi.

»Vsi člani naše sekcije pozorno sledimo napotkom pedagoginje Romane Kiseljak, ki je s svojo doslednostjo do sebe in nas vzorna predavateljica. Naša lista prisotnih dokazuje, da le redkokdo manjka, vsi delamo zavzeto in odgovorno. Od tedna do tedna opravimo domače naloge, z namenom, da pridobljeno znanje sproti utrdimo. Tudi za v prihodnje predlagam, da delamo postopoma, dosledno, predvsem pa brez naglice, da bomo dobro obvladali osnove in se nato oboroženi z znanjem lotili tudi dela zunaj, v naravi. Veselimo se vsakega novega člana, zato tudi v bodoče dobrodošli vsi, ki jim je risarsko izražanje osebna želja. Vse delavnice so fotografsko dokumentirane, da lahko vsakdo vidi, kaj in kako smo delali doslej. Za dober mesec

Šesta sekcija hajdinskega KPD ob sredah spoznava likovno abecedo

Poln parkirni prostor pri Osnovni šoli Hajdina pričča, da se v njej vsako sredo proti večeru dogaja več aktivnosti. Skoraj 120-letna učilna zidana hkrati omogoča redne treninge športnikom, daje v uporabo učilnico likovnikom, jedilnico pletarjem, kabinet pevkam učiteljsko-vzgojiteljskega pevskega zbora in še komu. Pa ne le v sredo, tudi v drugih dneh domačini z različnimi interesi kot uporabniki zahajajo v šolske prostore.

so se tri naše članice preselile v šolsko jedilnico, kjer so osvojile tudi prva pletarska znanja, ki se jih skupaj z njimi veselimo tudi vsi drugi. Posebej veseli smo pomladitve v osebnosti osnovnošolca Valentina Vogrinca, pričakujemo pa še vsaj dve učenki osnovne šole. Tako bomo uresničili tudi željo po medgeneracijskem sodelovanju.

Želim si, da bi nam vsem bilo tako kot zdaj tudi v bodoče tovrstno druženje v zadovoljstvo in bi bili medsebojni odnosi na dostojni kulturni ravni, pa čeprav ne bomo nikoli veliki slikarji, saj nam bo, žal, vedno manjkala fakultetna izobrazba. Zato pa bomo z navdihom in bogastvom duha kot ljubiteljski likovniki ohranjali svoj prostor v tej mali, lepi Sloveniji.«

Likovno-fotografska sekcija je od decembra lani vključena v KPD Stane Petrovič Hajdina, kar jim omogoča uresničevanje zastavljenih ciljev za v prihodnje.

Besedilo in foto: Silvestra Brodnjak

Vesna Mesarič Lorber, ravnateljica OŠ Hajdina, na prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku

Dragi sodelavci, drage učenke,
dragi učenci,
slišali smo, da je tema današnje prireditve pesem. S pesmijo pa je povezan tudi naš največji slovenski pesnik France Prešeren.

Danes se bomo spomnili njega, njegovih izjemnih pesmi in razmišljali o naši kulturi. In ker je pesem vodilo naše proslave, vas vabim, da prisluhnete pesmi, ki govori o kulturi.

KULTURA

**S kulturo se srečamo že, ko se rodimo,
kultura nas v šolo sprejme,
raste z nami,
ko se učimo in igramo,
ko se med seboj radi imamo.
Ko smo veseli, se z nami smeje,
ko smo žalostni, nam srce pogreje.
Kultura knjige in pesmi piše,
z lutkami nastopa in umetnije riše,
pesmi poje, zgodbe in pravljice**

**pripoveduje
in nove uganke snuje.
Naravo občuduje in varuje ter
staro z novim povezuje.
Vljudno pozdravlja,
se prijazno poslavlja,
je naša domovina
in naša zgodovina.
Z nami živi.
Kultura si ti, sem jaz, smo mi vsi.**

Tako kot smo slišali v pesmi, je kultura mnogo več kot samo pesem. V današnjih časih pa je kar težko biti kulturni, ko je svet napolnjen s toliko nekulturnimi dejanji, ki jih vsak dan vidimo in o njih poslušamo.

Ob vsem slabem in nekulturnem pa je na svetu tudi veliko dobrega, lepega, prijetnega, in to ustvarjate tudi vi s svojim znanjem, kulturnim obnašanjem pri pouku, v šolski jedilnici, v šolski garderobi, na šolskem avtobusu, s spoštovanjem do svojih sošolcev, učiteljev, staršev ... Tako skrbite za to, da postaja svet lepši, bolj pravičen in kulturno bogat. Kako škoda bi bilo, da bi življenje šlo mimo in ne bi imeli priložnosti, da bi lahko delali dobre stvari zase in za druge. Zakaj bi počeli slabo in s tem zapravljali čas? Čas je, da postanemo bolj kulturni, da bomo lahko s ponosom rekli, da smo kulturna šola s kulturnimi učenci. Več ko bo lepih stvari, dobrih medsebojnih odnosov, dobrega sodelovanja med vsemi nami, lepše in bolj bogato bo naše življenje. Verjamem, da vsak izmed nas lahko za to kaj naredi, čeprav velikokrat tudi ni lahko. InotemgovoritudizgodbastarihIndijancev iz plemena Čeroki. Zgodba modreca, ki uči svojega vnuka o življenju, pravi takole: »V moji notranjosti se bojujeta dva volkova, dober in hudoben,« pove dečku. »Hudobni volk je jeza, zavist,

skrb, obžalovanje, požrešnost, nadutost, samopomilovanje, občutek krivde, zamera, občutek manjvrednosti, laž, lažen ponos, vzvišenost in samoljubje. Dobri volk pa je veselje, mir, ljubezen, upanje, vedrina, skromnost, sočutnost, velikodušnost, resnica, usmiljenje in zaupanje. Tak boj se bije tudi v tebi in v vseh ljudeh.« Vnuk nekaj časa razmišlja, potem pa vpraša, kateri volk bo zmagal. Kaj mislite vi? Stari Čeroki odvrne: »Tisti, ki ga boš hranil.« Torej, od nas je odvisno, katerega volka bomo hranili, dobrega ali hudobnega. In ker sem pričela s pesmijo, s pesmijo tudi zaključujem. Pesem, ki jo boste slišali, govori o kulturi na naši šoli.

KULTURA NA OŠ HAJDINA

Učenci in učenke šole Hajdina kulturo dobro poznajo, spoštujejo pravila in se po njih ravnaajo.

Želijo si biti seveda »ful kul«, zato jim kultura pomeni res »ful«.

Se pridno učijo, naloge naredijo, ker uspeha in lepih ocen si želijo.

So poslušni, prijazni, do učiteljev spoštljivi, ker želijo si biti kulturno zanimivi.

Tu pa tam je kakšna izjema, ki kulturno vedenje težko dojema.

Takrat pa seveda ukrepi veljajo, da tudi izjeme kulturo spoznajo.

Če želimo kulturo šole na bolje spremeniti, treba se bo vsem še potruditi.

Vsak od nas lahko seveda poskrbi, da v naši šoli res kultura zaživi, in s tem naš svet na lepše spremeni.

Sodelujočim se zahvaljujem za pripravo kulturnega programa, vsem vam pa želim, da s pesmijo, lepo mislijo, s kulturnim dejanjem ... prijetno preživite kulturni praznik.

Ravnateljica Vesna Mesarič Lorber

UTRINKI IZ VRTCA: Zima je prišla, sneg leti z neba ...

Rumena igralnica

RUMENA IGRALNICA

Otroci iz rumene igralnice so nestrpno pričakovali sneg, saj smo se ves januar veselo pripravljali in spoznavali prav vse zimske zakonitosti. Spoznali smo,

da je tudi brez snega letni čas, ki mu rečemo zima. Tako smo se toplo oblekli in veliko januarskih dni preživeli na prostem. V igralnici smo uprizorili tudi čisto pravo dramatizacijo o babici

Zimi in vsi smo si po tiho najbolj želeli, da bi nam poslala tudi nekaj snega. Želja se nam je uresničila, zato smo se že prvi dan, čeprav je še snežilo, veselo podali med snežinke na zasneženo igrišče našega vrtca. In nastal je tudi prvi snežak ...

Martina Klemen

MODRA IGRALNICA

Zapadel je težko pričakovan sneg. Otroci modre igralnice so si ob pomoči vzgojiteljic pričarali zimsko pravljico. Eden od junakov te zimske pravljice je bil tudi Snežak. Ker pa so drevesa in okolica vrtca prekrita s plastjo žleda, smo pravljичne snežake izdelali kar v igralnici.

Darinka Amon

Zelena igralnica

Modra igralnica

RDEČA IGRALNICA

Otroci rdeče igralnice smo s 7. 2. na 8. 2. 2014 prenočili v vrtcu. V Planetu Tuš v Mariboru smo si ogledali risanko Ledeno kraljestvo. Na poti domov smo se ustavili v McDonaldsu in se okrepčali. V vrtcu pa so nas popoldan čakale različne dejavnosti, ki so bile otrokom še posebej všeč. Iskali smo skriti zaklad, plesali, se igrali in se sladkali s palačinkami. Odpravili smo se tudi na nočni sprehod z laternami. Nočitev je bila otrokom zelo všeč, vsem skupaj pa nam bo ostala v lepem spominu.

Maja Bezjak

Rdeča igralnica

Oranžna igralnica

ZELENA IGRALNICA

Začetek leta smo v zeleni igralnici pričeli zelo delavno. Izdelovali smo risbice (snežake) za razstavo v hajdinski lekarni, lepili ptičje hišice ter se pogovarjali o skrbi za ptice pozimi, brali slikopise, se urili v štetju ob metu kocke, spoznavali okroglo obliko, se učili prstnih iger – bibarij ter izvajali številne dejavnosti v sklopu projekta Porajajoča se pismenost. Urili smo finomotriko ter oblikovali, valjali in modelirali kuhano testo ter z modelčki odtiskovali črke. Konec meseca smo končno dočakali težko pričakovan sneg.

Barbara Radek

ORANŽNA IGRALNICA

V oranžni igralnici (1 do 2 leti) smo v letošnjem letu dobili novo prevozno

sredstvo za najmlajše otroke. Otroci so bili nad njim sprva presenečeni, ko pa sva jih s pomočnico posedli vanj, so v njem zelo uživali. Vanj lahko posedeva šest otrok, drugi otroci pa pridno in počasi hodijo ob njem. Kar nekajkrat smo se z njim odpravili na sprehod, vse dokler nas ni presenetila velika pošiljka snega. Za nekaj časa smo vozilo pospravili in raje izkoristili igre na snegu.

Do ledenega presenečenja smo vsak dan uživali na snegu na našem dvorišču. Tudi sankali smo se, delali angelčke, se kepali, ugotavljali, kaj se zgodi s snegom v topli igralnici in delali poskuse z ledenimi svečami. Najpomembnejša ugotovitev je, poleg tega, da je na snegu res lepo, da je uuuš.

Urška Horvat, Judita Ivančič

Otroške oči vidijo

Zadnje čase otroške oči samo strmijo v električne reči. Metuljček v svežem zraku leti in si prepeva: »Otroci, vsi ven, pridružite se mi!«

Otroške oči takoj zasijejo in otroci kar bosu ven tečejo. Metuljčku družbo so naredili in ga tako zelo osrečili.

Skupaj v park so poleteli, med potjo se dobro imeli, videli nekaj novih stvari in zato ljudi prosili za malo pomoči.

Otroške oči namreč mnogo vidijo, a vsega še ne poznajo in ne razumejo. Zanje je vse na svetu lepo, tako kot bi v pravljici bilo.

Lea Koderman, 5. razred

Nesreča nikoli ne počiva

Darinka Petek je stara 35 let. Živi blizu potoka, ki ga prečka velikokrat, ko se odpravi k prijateljici Mojci ali v trgovino.

Tudi danes je prečkala potok, ko se je odpravila k prijateljici Mojci na topel čaj ob kaminu. Gladina potoka je narasla zaradi dežja. Ker pa je Darinka mislila, da je varno, je odšla preko potoka. Tokrat pa je imela težave, saj je bil potok razburkan. Minilo je nekaj časa, ko ga še vedno ni in ni mogla prečkati. Pogledala ga je in zagledala velik val in se ga zelo ustrašila. Val je prišel do nje in jo odnesel daleč v stran. Bila je že skoraj prepričana, da se je njena pot življenja končala. Žal, imela je prav. Njena pot se je tukaj končala.

Gasilci so jo čez nekaj časa našli. Bili so slabe volje, da se je to res moralo zgoditi. A vedite, nikoli ne hodite tja, kjer ni varno, saj je to lahko usodno za vaše življenje.

NESREČA NIKOLI NE POČIVA!

Lea Koderman, 5. razred

Otrok

Ko vzel me je v naročje, se igrala sva, pel mi je pesmi, ko še majhna sem bila, ko pa zajokam, ne ve, kaj naj stori, kajti tega očka vaju ni.

Nato objame in stisne me in mi reče: »Ti si zame vse!«
Včasih gleda, kako v zibki spim, po tiho hodi, da me ne zbudi, in skloni k meni se, da reče: »Ti si zame vse.«

Nato pa reče, kar je res, in to že ve prav zares.
To veš tudi ti, ko odpreš oči, da me uči prav vse dni.

Malo mi nagaja in me razvaja, ampak to želi povedati mi že vse dni, kajti to ga skrbi.
Da, ti otrok moj si.

Lana Sel, 5. a-razred

Izjemen uspeh na državnem tekmovanju iz astronomije

Gostitelj državnega tekmovanja, ki je potekalo v soboto, 11. januarja 2014, je bila gimnazija Murska Sobota. Letos sta se na državno tekmovanje iz naše šole uvrstila **Matevž Vaupotič iz 7. b** in **Tilen Kröpfl iz 8. a**.

Tilen Kröpfl je med tekmovalci osmih razredov, kjer je tekmovalo 93 učencev, dosegel 26. mesto in osvojil **srebrno priznanje**. **Matevž Vaupotič** je med tekmovalci sedmih razredov, kjer je tekmovalo 57 učencev, dosegel odlično **8. mesto** in osvojil **zlato priznanje**.

Tekmovalci so se preizkusili v poznavanju:

- orientacije na Zemlji (smeri neba, zemljepisna širina in dolžina, vrtenje Zemlje in čas, koledar in letni časi);
- orientacije po nebu in glavne točke ter kroge na nebesni krogli (nebesni poli, zenit in nadir, višina nebesnih teles, višina polov

v danem opazovališču, nebesni ekvator, ekliptika, nebesni meridian);

- dinamike neba (kulminacija, vzid in zaid nebesnih teles);
- rabe vrtljive zvezdne karte – razbrati videz neba v določenem trenutku, odčitavanje vzhodov in zahodov nebesnih teles, kulminacija nebesnih teles, položaj Sonca in ozvezdij;
- pojmov splošne astronomije (položaji planetov v prostoru – zgornja in spodnja konjunkcija, opozicija, elongacija);
- različnih vesoljskih teles (planeti, kometi, asteroidi, lune, zvezde, zvezdne kopice, meglice, različni tipi galaksij);
- pojmov astrofizike (zgradba planetov, Sonca, barva zvezd in njihova temperatura);
- zgradbe optičnih teleskopov (refraktor, reflektor);
- osnov geometrije (podobni trikotniki, Pitagorov izrek, obseg in

Ta svet

Deset let sem že na svetu, življenje živim na majhnem planetu.
Stanujem v hiši, a ko sem bil majhen, so mi bile všeč miši.

Sedaj se še ne zavedam, kako velik je ta svet.
Če na zemljevid pogledam, vidim, da celin ni pet.

Ko pokrajino opazujem, opazim delo človeških rok, nato se v misli poglobim in se vprašam, kako se ima v nebesih bog.

Martin Špurej, 5. razred

ploščina kroga);

- enačbe za enakomerno gibanje (pot, čas, definicija hitrosti);
- pretvarjanja osnovnih in sestavljenih fizikalnih enot za pot, čas in hitrost.

Za izjemen uspeh **Matevža Vaupotiča** in **Tilna Kröpflla** iskreno čestitamo.

Mentor Damjan Kobale

Učenci tretjega razreda pri likovni umetnosti ustvarjajo in gradijo.

DELOVNI DAN MOJE BABICE

Delovni dan moje babice se začne ob 6.30. Najprej se umije in obleče. Potem si skuha kavo ali čaj in pozajtrkuje. Nato nahrani kužka, muce in kokoši ter prinese mleko s sosednje kmetije.

Sedaj je zima in na vrtu nima opravil, zato dopoldan kaj speče, pospravlja po hiši ali šiva. Okrog dvanajstih začne kuhati kosilo. Ko pridemo iz šole in iz službe, gremo k babici na kosilo. Po kosilu babica in mami spijeta kavo in poklepetata. Mami med klepetom pospravi posodo in kuhinjo. Nato gremo domov. Babica pa spet poskrbi za svoje živali. Pozno popoldan ima babica včasih kakšen sestanek ali prireditev. Če je doma, v dnevni sobi bere ali pogleda kakšen film, nato kaj poje, se umije in gre spat.

TIA PLETERŠEK, 3. a

DELOVNI DAN MOJE BABICE

Moja babica se zjutraj zbudi ob 7.30. Najprej se preobleče in umije zobe. Potem gre pripraviti zajtrk. Po zajtrku pospravi z mize. Potem gre skuhat kavo zase in za dedija. Ko popije kavo, gre počivat.

Nato gre pripravljat kosilo. Po kosilu pospravi in gre počivat ali brat knjigo. Dediju naroči, naj gre nakrmiti kokoši. Zvečer se stušira in pogleda kakšen film. Tako se konča njen dan.

MANCA MATJAŠIČ, 3. a

OPIS DEDIJA

Moj dedi bo letos star 59 let. Ime mu je Vladimir, piše se Šamprl. Ima črne oziroma zdaj že sive lase in brado.

Njegov hobi je vožnja z motorjem. Je član kluba Kurent. Je v pokoju. Ko se zjutraj zbudi, se umije in zajtrkuje. Rad dela na vrtu. Zjutraj gre včasih tudi v trgovino.

Ko je zunaj lepo vreme, odide na izlet z motorjem. Zvečer rad gleda televizijo.

LORA ŠADL, 3. a

DELOVNI DAN MOJE BABICE

Moja babica se zbudi zgodaj zjutraj. Najprej zakuri in skuha kavo. Popije jo skupaj z dedijem. Nato prezračí hišo, postelje posteljo, in če je potreba, posesa stanovanje. Potem skuha kosilo. Po kosilu pospravi posodo v pomivalni stroj in počisti kuhinjo. Popoldne opere perilo, ga obesi in zlika. Včasih gleda televizijo, a najraje rešuje križanke. Poleti pa ureja vrt in cvetlično gredo.

Včasih pride z dedijem po naju z Laro v šolo. Pri njima se igrava in rešujeva revijo Duhec. Zvečer nikoli ne zamudi poročil. Po poročilih se stušira in odpravi spat.

MAJA KLANEČEK, 3. a

DELOVNI DAN MOJE BABICE

Moji babici je ime Cvetka. Piše se Lončarek. Stanuje na Seliškarjevi ulici 20. Babica se zjutraj zbudi ob 5.30. Zakuri v centralni peči, nato si skuha kavico. Ob kavici prebere novice iz časopisa. Nato zbudi vnukinjo Lucijo in skupaj zajtrkujeta. Lucijo spremlja v šolo. Ko pride domov, nahrani psičko Lino, obesi perilo in si pripravi jedi za kuhanje. Če ji dopuščata čas in vreme, dela na vrtu ali pa šiva. Ob 14.13 se odpravi v šolo po Lucijo. Potem imajo skupaj kosilo. Skupaj pospravijo in skupaj preživijo popoldan. Po večerji rada bere, da lažje zaspi. Moja babica je zelo dobra in imam jo zelo rad. Vzame si čas tudi zame in me pelje v glasbeno šolo.

ANTONIO PINTARIČ, 3. a

ZNAMKE

Za zbiranje znamk sem se odločila, ker sem slišala, da se na šoli pojavlja krožek, kjer zbirajo znamke. Vedela sem, da mi bo pri učiteljici Karmen Jerenko zelo všeč, ker me je prva tri leta učila. Znamke zbiram že pet let in mi je to v veselje. Znamk imam veliko.

Učiteljica Karmen Jerenko nas je z mojimi sošolci, sošolkami in še s katerimi drugimi peljala na tekmovanje, ampak tja nisem mogla iti, ker me takrat ni bilo v šolo cel dan. Sošolke in sošolci so mi povedali, da je bilo tam zelo lepo in da so si še kupili veliko drugih znamk. Takrat mi je bilo zelo žal, da se nisem mogla tega udeležiti. Enkrat smo si šli ogledat Pošto Maribor, kjer smo si ogledali znamke, zbiranje ter pošiljanje pošte. Bilo je zelo zanimivo, vredno ogleda. Tam smo si lahko kupili tudi znamke, ki jih lepimo in zbiramo pri filatelistiki. Tekmovanje smo imeli tudi v naši šoli, kjer smo morali odgovarjati na vprašanja. V moji skupini smo bile štiri in na koncu smo zmagale. Ampak zmagale nismo edine, zmagali so tudi moj sošolec in dve večji dekleti. Za zmago smo dobili družinsko pico. Zbiranje znamk mi je v veselje. Upam, da bom znamke zbirala še naprej.

Petra Habjanič, 5. a

Filatelistični krožek

Pri filatelističnem krožku so učenke pripravile prvo filatelistično razstavo, ki krasi stene starega dela naše šole in si jo lahko ogledate. Za razstavo so uporabile svoje znamke. Petra in Lana nista samo filatelistki, ampak pridno obiskujeta tudi fotografski krožek. Na spletni strani <http://filatelistija-oshajdina.blogspot.com/> pišeta spletni dnevnik.

Iz spletnega dnevnika:

KAKO DO ZNAMK

Prvo znamko sem dobila od očeta, ki mi jo je prinesel s pisma, naslovljenega nanj. Bila je zelo posebna, kot mogoče že veste, če ste prebrali mojo prvo objavo Znamke (zakaj sem se odločila za zbiranje znamk). Na znamki je bil natisnjen konj. Konje jaham in jih imam zelo rada. Zato mi je oče prinesel znamko, ki sem je bila zelo vesela. Za sedmi rojstni dan mi je oče kupil album, ker sem se vpisala k filatelističnemu krožku. Večino znamk sem dobila od starih staršev. Nekaj sem si jih tudi kupila na različnih razstavah. Velikokrat smo si jih izmenjali v šoli s sošolci ali znanci. In tako so se albumi kar naprej polnili in smo tako morali znova in znova kupovati nove. Zdaj, ko sem v petem razredu, jih imam že pet, ampak ne mislim nehati zbirati znamk, kajti rada jih zbiram. Ko jih bom imela res veliko, jih mislim nekaj

Lina, Petra, Karin, Zala, Lea pri krožku

Foto: Lana Sel

prodati in nekaj s tem tudi zaslužiti, kot moj oče v mladih letih. Znamke obožujem kot konje in zato jih bom tudi do starih let še kar naprej tako lepo in pridno zbirala.

Lana Sel, 5. a

Šah na OŠ Hajdina v šolskem letu 2013/14

Šahovski krožek smo začeli v oktobru 2013. V šahovski krožek se je vpisalo deset novih članov, štiri dekleta in šest fantov iz 2. in 3. razreda. V prejšnjem šolskem letu sta osnovno šolo zaključila dva zelo dobra šahista, David Murko in Matjaž Zupanič, zato smo ekipno ostali malo bolj oslajeni. Vendar smo se kljub temu pogumno podali naprej in sestavili novo ekipo.

V decembru 2013 je bilo v Spuhlji regijsko tekmovanje. Na njem so nastopili samo učenci od 2. do 5. razreda, saj so večji učenci ravno ta dan imeli

kulturni dan v Ljubljani. Učenci od 2. do 5. razreda so dosegli zelo dobre rezultate. Tadej Murko, učenec 4. razreda, se je uvrstil na državno prvenstvo, ki je bilo 12. januarja 2014 v Šempetru pri Novi Gorici. Tri leta mlajši med fanti dvanajstletniki je dosegel odlično 15. mesto.

Veselim se že naslednjih tekmovanj, ker so v 2. in 3. razredu šahovski talenti med dekleti in fanti, za katere verjamem, da bodo tudi v naslednjih letih še naprej uspešno zastopali Osnovno šolo Hajdina.

Tadej Murko na državnem šahovskem prvenstvu v Šempetru pri Novi Gorici

Mentor šahovskega krožka na OŠ Hajdina Ivan Krajnc

Zimska šola v naravi

Tudi letos je bila šola v naravi na smučišču na Treh kraljih, udeležilo se je je 23 učencev. Učenje alpskega smučanja je potekalo v treh skupinah: v prvi skupini so bili učenci z znanjem osnov smučanja, v drugi in tretji skupini pa učenci začetniki.

Poleg učenja na snegu so učenci imeli prosti čas za medsebojna druženja. Obiskal nas je tudi planinec Franček in nam približal lepote Pohorja v sliki in

besedi.

Znanje smučanja smo sproti preverjali in utrjevali. Zadnji dan smo pripravili krajše tekmovanje v veleslalomu in podelili tudi diplome za dosežena prva tri mesta. Tekmovanja v veleslalomu se je z zanimanjem udeležilo tudi nekaj staršev. Nad našim delom so bili zelo navdušeni in zadovoljni. Zadovoljni so bili tudi učenci.

Učiteljica Tatjana Pačnik

Prvi pletarski koraki so narejeni

»Če nam lani ne bi zagodla zima, bi letos zaključevali že mnogo bolj zahtevne izdelke,« so pojasnili hajdoški pletarski mojstri, ki so se od 8. januarja letos vsako sredo ob 18. uri prelevili v učitelje in z abecedo pletenja šib začeli prvo Pletarsko delavnico v občini Hajdina v organizaciji Turističnega društva Mitra Hajdina.

Osmega januarja so se v OŠ Hajdina prvič zbrali tisti, ki so pokazali zanimanje za pletarstvo, bodisi kot kandidati za učence bodisi kot mojstri, ki še znajo to delo opravljati tudi danes. Franc Erlač (prvi z desne) in Stanko Glažar (ob njem) imata za seboj dolgoletne izkušnje, ki sta jih pridobila v pletarski šoli, nato pa znanje izpopolnjevala v vsakdanjem delu.

Petnajstega januarja je šlo pa že čisto zares. Najprej so prisotni izvedeli nekaj osnovnih informacij o materialu, ki je potreben za kakovosten pletarski izdelek, kakršne so si lahko tudi ogledali.

Anton in Hilda Žumer pomagata pri prvih korakih pri izdelavi osnove za košarico. Njuni »učenki«, na posnetku sta Vera Kaučević (levo) in Mateja Murko, sta iz srečanja v srečanje vztrajno napredovali.

S fotoaparatom sem pletla svojo košarico in priznati moram, da bom tudi v prihodnje raje obiskala mojstre Toneta in Hildo Žumer, Franca in Anico Tekmec ali pa Franca in Marijo Žunkovič iz Hajdoš ter pri njih kupila to, kar bom potrebovala. Moj izdelek je podstavek za lonce, s katerim sem kar zadovoljna, za kaj več pa nimam potrpljenja. Na srečo pa ga imajo veliko več moje sočlanice iz likovne sekcije, ki so se za nekaj sred ločile od risalnega bloka in svinčnika ter se skupaj z drugimi pridružile učečim se pletarkam in njihovim mentorjem. Uživala sem, ko sem se sprehajala med njimi, jih opazovala, kako so iz ure v uro pod budnim očesom mentorjev bolj suvereno ravnale s šibami in kako je vsakič ob koncu kar zmanjkalo časa, ker bi radi še toliko vsega naredili. Hvaležni smo tudi potrpežljivim šolskim snažilkam, ki so razumele delovni vrvež takrat, ko bi morale že zdavnaj pospravljati v jedilnici.

Za tiste, ki še niste zbrali dovolj volje, da se preizkusite v tej zanimivi ročni spretnosti, objavljamo nekaj fototrunkov in izjav mentorjev ter nekaterih udeleženk. Mogoče pa naslednje leto pride med nas še kdo. Začetni koraki so mimo, vendar z veseljem sprejmemo vsakega novega kandidata ali kandidatko.

KAJ SO O PLETARSKI DELAVNICI POVEDALI MENTORJI IN NEKATERE UDELEŽENKE

Anica Tekmec: »Dekleta so se zelo zavzela in so se hitro učila osnov. Vesela sem, ker jim gre delo dobro od rok. Vidi se, da imajo voljo. Mož se s tako malimi izdelki ne ukvarja, raje dela z močnejšimi šibami.« Anica je v mladosti najprej pletarstva naučila svojega fanta, ki se je potem priženil v Hajdoše iz krajev, kjer tega dela niso preveč poznali, in še danes oba mnogo prostega časa preživita v domači pletarni.

Franca Žunkovič: »Pletenje poteka po pričakovanju zadovoljivo, saj so učenke, s katerimi sodelujem, zelo motivirane.

Vzdušje je delovno, vidim, da vsi radi prihajamo ob sredah v šolo, in menim, da bomo drugi del, ki je predviden nekje v začetku naslednjega leta, uspešno nadaljevali. Tovrstni pozitiven pristop k izpopolnjevanju znanja tako učencem kot nam mentorjem in turističnemu društvu pomaga pri obujanju starih običajev na vasi.«

Anton in Hilda Žumer soglasno izražata zadovoljstvo, da bodo vsi mentorji (ki imajo vsak svoj način dela in tudi njihovi izdelki se med seboj razlikujejo po uporabnosti) lahko prenesli delček svojega znanja na tiste, ki še cenijo to ročno spretnost. Z zanimanjem pogledata tudi način dela drugih dveh mentorjev, in če je čas, radi izmenjajo med seboj tudi kako dragoceno izkušnjo. Zadovoljna sta tudi z vzdušjem, ki vlada med udeleženci. Zakonca Žumer sta od vsega začetka sodelovala pri projektu in tudi poskrbela za šibe, ki jih je TD kupilo že spomladi lani in so čakale na zimski čas, ki je bil od nekdaj primeren za tovrstna opravila.

Danica Kampf: »Moja učiteljica je Anica Tekmec in sem zelo zadovoljna z njo. Naredila sem že tri košarice in dva podstavka za vročo posodo. Take stvari me zelo pritegnejo in vesela sem, da smo šli likovniki 8. januarja na začetno srečanje za Pletarsko delavnico, kjer sem v trenutku vedela, da si želim tudi sama pridobiti novo znanje. Te male košarice so čudovite za darila. Tako se zaposlim z delom, da okoli sploh ne gledam, razen, če me kdo ogovori.«

Petra Mohorič: »Velika pohvala organizatorjem. Obujanje starih rokodelskih veščin iz naših krajev je zagotovilo, da modrost naših dedkov in babic ne bo zatonila v pozabo. Sama globoko spoštujem rokodelske mojstre in izražam veliko pohvalo vsem mentorjem, ki so nas potrpežljivo in zavzeto vpeljali v umetnost pletenja košar. Izpolnila se mi je želja, ki je v meni že dolgo čakala na svojo izpolnitev. Pletenje košar zahteva določno znanje, vztrajnost, spretnost in moč, a ko ujameš ritem pletenja, je zelo pomirjujoče in na neki čudežen način sproščujoče. Izdelki, ki mi jih je uspelo izdelati, so zame velika nagrada in spodbuda za naprej.«

Magda Intihar: »Moj stari oče je bil pletar. Šele sedaj vem, od kod so prišle vse tiste moje košarice, zibelka in sedeži, takšni in drugačni. Sama sem doslej na delavnicah naredila le dvojno dno za košarico, moram pa priznati, da je pletarstvo nekaj posebnega in brez mentorstva in nekaterih navodil pri nastajanju izdelka pravzaprav ne gre. Ne smemo pozabiti, da sta že sama nabava in priprava pletarskega materiala zelo težaško delo kakor tudi sami izdelki, ki pa so seveda odvisni od namena uporabe, velikosti itd. Na koncu koncev pa je končni proizvod na našem tržišču tako razvrednoten, da je sramotno, kar pa gre seveda na račun hiperprodukcije in uvoza iz vzhodnih dežel. Zato vsa čast pletarjem, ki še vedno vztrajajo v tem poklicu in so tudi nam laikom na razpolago, da nas poučijo o svojem težkem, pa vseeno kreativnem delu.«

Petra Mohorič (prva z leve) in Danica Kampl sta sodelovali na vseh delavnicah. Anica Tekmec ju na posnetku uči izdelovati držaje na košaricah.

»Pletarna« v jedilnici OŠ Hajdina bo leto dni počivala, naslednje leto pa sledi nadaljevalni program za tiste, ki so na petih srečanjih začutili, da jih tovrstno delo, poleg zadovoljstva ob njihovem izdelku, tudi sprošča. Dobrodošli pa so tudi novi kandidati. Najlepše je, ko znajo že drug drugemu pomagati z nasveti in lastnimi izkušnjami.

Anja Potočnik: »Moje prvo srečanje s pletarstvom sega nekaj let nazaj, ko me je babica učila pletiti iz koruznega ličja. Delavnice pletenja sem se udeležila z namenom, da se naučim, »kako se to dela s šibami«. Priznam, pletenje je veliko zahtevnejše, kot sem si predstavljala. Z veliko pomoči in neznanjsko mero potrpljenja pletarskega mojstra sem osvojila osnove, za katere upam, da jih bom kdaj nadgradila. Včasih so me že počeno boleli prsti in številne šibe, za katere sem sprti pozabljala, kam spadajo, so me spravljale v rahlo paniko. Na koncu pa se mi je kot Tini Maze vse dobro »poklopilo« in s ponosom sem odnesla domov svoj prvi pletarski izdelek.«

Irena Bezjak: »Udeleženci smo se tako zagnano in vedoželjno zapletli v vrbove šibe, da nam je na vsaki delavnici čas prehitro minil. Ob potrpežljivem vodenju gospoda Žunkoviča sem se naučila osnov. Če bo kdaj organizirano nadaljevanje, se bom zagotovo spet pridružila.«

Mateja Murko: »Pri pletenju sta se mi prvič pridružila tudi sin in hčerka. Videla sem, da imata kar smisel za tovrstno delo, a za letos smo se odločili, da bom prihajala samo jaz, ker je za

Irena Bezjak (levo) in Anja Potočnik sta ob mojstru Francu Žunkoviču po košaricah začeli nov izdelek, ki bo služil bolj dekorativnim namenom.

pletenje potrebno več moči v rokah. Zadovoljna sem s tem, kar sem se doslej naučila, in rada bom naslednje leto spet prišla. Vmes pa bom seveda poskusila delo nadaljevati doma.«

Sonja Brlek Krajnc: »Kot ena od pobudnic organizacije tečaja sem seveda morala tudi s svojim zgledom pokazati, da je treba aktivno sodelovati pri ohranjanju naše dediščine. Vendar se je pletenje zelo hitro pokazalo kot dejavnost, ki zahteva polno pozornost in zaradi osredotočenosti na delo poti-

sne vse drugo na stran, človeka umiri in pomiri, izdelek pa seveda navda tudi z zadovoljstvom in ponosom. Če je ob tem še dobra družba, kakšna šala, smeh, pogovori ... nastane zelo prijetno druženje, ki ga bomo vsi pogrešali. Sicer pa – prvo sredo po sv. treh kraljih v letu 2015 nadaljujemo! Za izvedeno pa iskrena zahvala mojstricam in mojstrom za vloženi čas, energijo in ogromno potrpežljivost!«

Besedilo in foto:
Silvestra Brodnjak

Nabiranje turističnih izkušenj na Obali

Težko je bilo najti primeren datum, ki bi vsem ustrezal za udeležbo na strokovni ekskurziji TD Mitra Hajdina v Slovensko primorje – na Obalo in v njeno zaledje. V soboto, 25. januarja, smo kljub pri nas neobetavni vremenski napovedi krenili za soncem. In smo ga čakali. Teden dni zatem bi naša pot ob naravni katastrofi, ki nas je doletela ob snegu, ledu, žledu in umiranju dreves v gozdovih, bila nemogoča.

Osrednji del Kopra je trg pred Pretorsko palačo, ki smo jo izbrali za kuliso našega skupinskega posnetka.

Koper in njegova Luka sta bila prva točka programa, ki ga je skrbno načrtovala in tudi izpeljala predsednica **Sonja Brlek Krajnc**. Marsikdo od nas je prvič imel priložnost v živo spoznati prostranosti našega okna v morskem svetu, ki je bilo nekoč otok. Sprehod po starem mestnem jedru in obisk Pretorske palače z zanimivo poročno in sejno dvorano, koprške stolnice Marijinega vnebovzetja, s postankom v znameniti Loži, kjer smo si ob kavi privoščili kratko analizo do tedaj vidnega in slišnega, nas je povrnil v čase, ko smo prihajali na dopust na slovensko obalo.

Tokrat smo si zadali za cilj, da spoznamo še njeno zaledje. Po ovinkasti poti smo prispeli v Šmarje, vasico sredi Šavrinskega gričevja z zanimivo zgodovino, ki jo zna njihovo turistično društvo nazorno predstaviti turistom. Mogoče bodo koga pritegnili njihovi

decembrski dnevi, ko v predprazničnem času poskrbijo za številne prireditve. Ena takih so tudi žive jaslice, skozi leto pa organizirajo še številne druge – od »šagre« (prave veselice), tradicionalne procesije do dogodkov posebej za različne skupine domačinov in obiskovalcev.

Sredi dneva se nam je že zelo prileglo kosilo, ki so nam ga postregli v Istrski kleti v Pomjanu. Če želite poskusiti bobiče, ombolo v refoškovi omaki, polento in še kaj, jih obiščite in ugotovite razlog, na podlagi katerega so pridobili znak Gostilna Slovenija. Mi smo se počutili prijazno sprejeti, saj nas je stregla gospa Marija, ki ima korenine v Lancovi vasi.

Hiša od Bardinca je bila še ena turistična zanimivost, ki smo si jo ogledali v vasi Lopar in zanjo skrbi TD Lopar. Etnografski muzej, ki bi mu lahko bili kos tudi v naši občini, če bi zbrali po-

V tej dvorani zaseda koprski mestni svet z županom Borisom Popovičem na čelu.

leg tega, kar ima v svojem arhivu KD Skorba in kar je še moč najti po naših podstrešjih, eksponate v vseh sedmih vaseh. Samo hiša nam še manjka!

Sončni zahod smo občudovali v Marezigah, od koder se je odprl čudovit večerni pogled na Koper z zaledjem, vse do Tržaškega zaliva. Pritegnila nas je predstavitev predsednika TD Marezige, Vilija Plahute, ki nam je predstavil zgodovino in sedanost kraja, ki se ponaša z res lepo urejenim središčem, potem pa smo se pred naraščajočo burjo skrili v prostoren degustacijski prostor. V domiselno urejenem okolju člani – lokalni vinarji – organizirajo degustacije skozi vse leto, še posebej pa je živahno ob že kar slavnem Prazniku refoška in martinovanju. Refošku smo tudi ob našem druženju posvetili največ pozornosti, ob tem pa tudi drugim avtohtonim istrskim sortam, seveda ob primernem degustacijskem prigrizku, v katerem je kraljeval domači pršut. Kot že nekajkrat skozi dan se je tudi ob koncu našega raziskovanja oglasila pesem. Obogateni z novimi spoznanji smo prijetno druženje v res veselem ozračju nadaljevali vso pot do doma, še posebej, ker smo proslavili rojstvo vnuka enega od udeležencev, ki je novico o srečnem dogodku prejel ravno sredi degustacije. Preživeli smo poučen ter vesel in zabaven dan, ki ga je vredno ponoviti čim večkrat!

Besedilo in foto: Silvestra Brodnjak

V Slovenji vasi se je tudi na letošnjem košicenbalu zbralo mnogo ljudi dobre volje.

Ob ljudski pesmi pevk in pevcev, ljudski glasbi je čas hitro minil, navdušenje nad tovrstnimi dogodki z izjemnim pridihom preteklosti pa sta izkazala tudi podžupan Franc Mlakar in naddekan Marijan Fesel, ki sta se zbranim pridružila tudi pri delu.

Uvodni pozdrav je bil tokrat v rokah podpredsednice Društva žena in deklet občine Hajdina Angele Mlakar, ki je izrazila veselje nad dobro udeležbo, posebej je pozdravila članice okoliških društev in se ob tej priložnosti zahvalila vsem, ki so kakor koli pomagali pri organizaciji košicenbala. Bučnic je bilo tudi letos dovolj za vse pridne roke, ki so delo dobro opravile, Hajdinčanke pa bodo poskrbele, da bo pridelek tudi prihodnje leto dovolj velik za pripravo novega košicenbala. Obljubile so, da bodo ostale zveste tradiciji na podeželju in da želijo ohranjati nekdanj tako spoštovanja vredne običaje na vasi.

Zimski večer ob luščenju bučnic

Društvo žena in deklet občine Hajdina je sredi januarja znova poskrbelo za prijetno zimsko druženje in obujanje kmečke tradicije, povezane z luščenjem bučnic. V gasilskem domu v Slovenji vasi so pripravili že 15. Košicenbal in polna dvorana je bila lep dokaz, da si ljudje želijo veselih druženj in obujanja tradicije.

Košicenbal so na prijeten način obogatile pletarke iz Društva žensk Hajdoše, pridružili pa sta se jim še Dragica Meglič iz Skorbe (na levi) in naša prijateljica Mira Smolej iz Kranjske Gore (na desni), izpeljale so točko, ki je požela velik aplavz.

Besedilo in foto: Tatjana Mohorko

Po železni cesti v božično Ljubljano

Članice DŽD Gerečja vas so se v decembru podale na potep v prestolnico, predvsem z namenom ogledati si božično okrašeno mesto, ki privablja na ulice številne domačine pa tudi obiskovalce.

Nekaj minut »vladavine« v klopih državnega sveta

Tokrat jih je pot v prestolnico peljala z vlakom, na katerega so v jutranjih urah vstopile na Pragerskem. Po dolgem času zanimiva izkušnja, saj se večina članic z vlakom ni peljala vsaj četrto stoletje. Danes si življenja brez avtomobila sploh ne znamo več predstavljati, avtobusni prevoz pa uporabljamo samo še za izlete in ekskurzije. Čeprav si je za vožnjo z vlakom treba utrgati kakšno minuto več časa, so vseeno ugotovile, da je vlak prav udobno prevozno sredstvo, v primerjavi z drugimi prevoznimi sredstvi pa neprijetno cenejši.

POTEP PO MESTU

Ob prihodu vlaka v prestolnico so najprej pohitele pred stavbo slovenskega parlamenta, kjer sta jih vljudno pričakala uslužbenca v tamkajšnji hiši, ki sta jih popeljala skozi prostore in zgodovino slovenskega parlamenta.

Ogledale so si tudi razstavo umetniških del, ki jih različni umetniki razstavljajo v prostorih avle, in razstavo protokolarnih daril, ki jih prinesejo v dar različni državniki z vseh koncev sveta. Po ogledu parlamentarne hiše so se počasi podale čez mesto proti vzpenjači, s katero so se povzpele na ljubljanski grad. Čeprav je bil tuoben in zelo meglen dan, z gradu namreč ni bilo mogoče videti panorame mesta, pa sta bila zato toliko bolj zanimiva virtualni film o nastanku mesta Emone in ogled zgodovinske zbirke vse od keltskih časov pa do začetka sodobne zgodovine.

Popoldan so izletnice izkoristile za potep po mestu, za okrepčilo s toplim obrokom in za obisk stojnic z zelo raznovrstno ponudbo, vse od nogavic, pečenih kostanjev do »kuhančka«, ter za občudovanje milijonskega števila lučk, s katerimi je bilo okrašeno me-

Spominska fotografija iz avle naše parlamentarne palače, december 2013

sto, ki se je za razliko od domačega mesta kopalo v božičnem razpoloženju.

Ob koncu dneva še samo skok na vlak,

prestop v Zidanem Mostu in že so bile doma, polne čudovitih vtisov, ki so jih nabrale čez dan.

Besedilo in foto: MI

Delavnica čiščenja ušes z voščenimi tulci

Članice DŽD Gerečja vas so v začetku februarja organizirale poučno delavnico na temo čiščenja ušes z voščenimi tulci. Vodila jo je domača članica Jasmina Mlinarič, ki ima že številne izkušnje s tega področja.

Kot je povedala predavateljica, voščene tulce uporabljamo pri več težavah, kot so naglušnost, občasná gluhost, vnetje ušes, občutek teže v glavi, tiščanje v ušesih, zvenenje in šumenje v ušesih, vnetje sinusov, pogosti prehladi, glavoboli, migrene ... Čezmerno nabiranje ušesnega masla je treba odstraniti vsaj enkrat letno, najbolje pred poletjem oz. preden se odpravimo na kopanje, saj voda trdi te zamaške v ušesih, pri trdovratnejših zamaških pa ponovimo čiščenje v razmiku enega meseca.

Ušesni tulci oz. ušesne sveče so v državah Nove Mehike in Arizone poznani kot naravno zdravilno sredstvo za čiščenje ušes. Prav tako naj bi jih poznali že v starem Egiptu, Maji, Kitajci in Tibetanci, stari Egipčani, Indijanci, tudi naši predniki so poznali težave

z ušesi. Gre za približno 20 cm dolge cilindrične cevke, izdelane iz platna, namočene v čebelji vosek ali pa tudi samo v običajni vosek ali raztopljeno svečo.

IZDELAVA IN NAVODILA ZA UPORABO

Za izdelavo tega preprostega tulca uporabljamo dokaj preprost material – kose tkanine čistega bombažnega platna v velikosti 20 x 20 cm, ki ga v celoti povoskamo z voskom goreče sveče, še toplega zvijemo na svinčnik in počakamo, da se ohladi ali strdi. Naredimo ga lahko tudi iz ožjega in daljšega traku bombažnega platna in enako povoskanega še vročega navijemo na ročaj kuhalnice ter izdelamo tulec, ki se mora prav tako ohladiti in strditi za nadaljnjo uporabo.

Tulci za čiščenje ušes so na voljo tudi v prodaji, najpogosteje v lekarnah, cene pa različne.

Ko so članice izdelale tulce, ob uporabi jih je treba seveda prižgati, se je pričelo množično čiščenje ušes ...

Nato povoščen tulec vstavimo v uho in ga prižgemo. Terapija čiščenja ušes s svečami je zasnovana na preprostem zakonu fizike. Pri izgorevanju sveče se pojavlja »učinek kamina«, terapevtski učinek ušesnih sveč temelji na podpritisu, ki nastane v ušesu ob njihovem izgorevanju. Ta po trditvah alternativnih zdravilcev zagotovi uravnavanje pritiska v obnosnih votlinah in tako v glavi povzroči občutek sprostitve in olajšanje. Po opravljenem postopku boste vsekakor bolje

slišali, izenačevali pa boste tudi pritisk na letalu ali pod vodo.

Udeleženke tečaja so bile navdušene nad izdelavo in učinkovitostjo uporabljenih tulcev in bodo to prakso zagotovo prenesle še na svoje družinske člane, prijatelje, sorodnike.

Vse spoštovanje klasični medicini, če pa le-to združimo še z alternativno, dobimo zelo dobro kombinacijo zdravljenja.

Besedilo in foto:
Magda Intihar

Delavno in družabno v Gerečji vasi

Že pred časom so se na pobudo članic DŽD Gerečja vas zbrali na skupnem sestanku člani UO DŽD Gerečja vas in PGD Gerečja vas ter člani VO Gerečja vas. Tematika skupnega sestanka je bila ureditev in posodobitev razpoložljivih prostorov v stavbi gasilskega doma, od lože do mansardnih prostorov, ki so bili še na voljo in potrebni posodobitve.

Vaščani Gerečje vasi se znajo družiti in zabavati, tako je bilo tudi ob koncu minulega leta.

Pri ureditvi in posodobitvi gre zahvala seveda tudi občini Hajdina ter sponzorjem in donatorjem, ki so poskrbeli za materialna sredstva za obnovo teh prostorov, veliko število ur pa so v posodobitev in v tekoče vzdrževanje vložili s prostovoljnimi delom člani PGD Gerečja vas, članice DŽD Gerečja vas in sovaščani, ki z veseljem priskočijo na pomoč ob tovrstnih delovnih akcijah.

Tako je v preteklem letnem obdobju dobila svojo podobo loža, kjer imajo članice DŽD Gerečja vas skupaj z MePZ svoj razstavni prostor, dokončana je sejna soba, prav tako arhivski prostor, oba sta v mansardi gasilskega doma. Obnovljeno podobo je dobila tudi kuhinja gasilskega doma skupaj z novo shrambo iz prostora, v katerem je stala kru-

S skupnimi močmi gre delo lažje, so se strinjali domačini, ki so se lotili delne obnove in ureditve kuhinje. Foto: IL

šna peč, ki pa že leta ni bila več funkcionalna. Tako je tudi kuhinja dobila več namenskega prostora, hkrati pa se je uredil popis in posodobil kuhinjski inventar.

Poleg vseh uspešnih delovnih akcij in drugih društvenih projektov se v Gerečji vasi znajo tudi zabavati in družiti, saj so se ob zaključku leta številni vaščani in člani društev zbrali v dvorani gasilskega doma ter se skupaj povsneli ob bogati pojedini in veselem muzikantu ter nazdravili novim delovnim uspehom.

Skupna skrb za skupno premoženje je trdna podlaga za uspešno delo in uspehe ne samo danes, temveč tudi za prihodnje rodove, ki bodo tem vzgledom sledili šele jutri.

Besedilo in foto: MI

Draženčanke so izdelovale nakit

Novo leto so članice Društva gospodinj Draženci začele ustvarjalno. V januarju so se preizkusile v ročnih spretnostih in ob pomoči mentorice Monike Klinc v delavnici izdelovale nakit.

Spretne roke so ustvarile modne izdelke.

Druženje je bilo znova nekaj posebnega, nam je zaupala predsednica društva Zdenka Godec, saj so Draženčanke ugotovile, da si lahko z malo domišljije vsaka sama izdela moderen nakit za vse priložnosti. To jim je tudi uspelo in izdelki so vredni ogleda, predvsem pa zelo uporabni in modni.

TM

Draženčanke z mentorico Moniko Klinc so z veliko nemo ustvarjale že v prvem mesecu novega leta.

Nepozabni spomini hajdoških žena

Lanski jesenski in zimski meseci so bili za članice Društva žensk Hajdoše zelo prijetni in ustvarjalni. Veliko so se družile na skupnih izletih, sodelovale so na občinskih in vaških dogodkih, posebej lepo pa so se imele na potepanju po bližnji okolici, ki ponuja marsikaj zanimivega. Letos so bile že zraven pri pletarski delavnici in na Košicenbalu v Slovenji vasi.

Tudi članici Zvonki so ob okrogli obletnici namenile rdeče vrtnice in prijazno voščilo.

Šopek cvetja in dobra družba za slavljenko Hildo

Lani jeseni so se podale v Prekmurje, kjer so si ogledale tropski vrt in prečudovite orhideje. Sledil je še ogled Lendave, njenih znamenitosti, družje-

nje pa so zaključile na Kupljenovi turistični kmetiji v Okoslavcih. V oktobru so veliko energije, dobre volje in truda vložile v projekt Pletarstvo v Hajdo-

šah, je povedala predsednica Majda Turnšek, ob tem pa se je spomnila še številnih aktivnosti iz novembra in decembra.

Prvo skupno druženje Hajdošank je bilo že 2. januarja.

Mnogim članicam v lepem spominu ostaja tudi predavanje Vesne Forštnerič, mag. farm., o fitomedicini in vzgoji ekološko pridelanih zelišč.

Sredi decembra so si Hajdošanke za popoldansko skupno druženje izbrale vodeni ogled hajdinske cerkve z okolico, za kar so hvaležne naddeka-

nu Marijanu Feslu. S Hajdine so se z lastnim prevozom odpravile v Videm, kjer so si ogledale Vidovo klet, tam imele degustacijo vin, župnijsko cerkev pa jim je predstavil pater Janez Ferlež, ki jih je navdušil tudi s petjem lastnih skladb. Druženje so zaključile v piceriji Moschkon na Hajdini.

»Druega januarja smo se zbrale že na prvem skupnem srečanju in kar 23 prisotnih članic je pokazalo, kako prav je, da smo organizirane v društvo. Druženje nam res vsem veliko pomeni. Ob vseh rednih in resnih zadevah smo tudi tokrat praznovala okroglo obletnico rojstva naše Zvonke in tudi njej so bile namenjene lepe rdeče vrtnice za zdravje in srečo,« je oris delovanja društva v zadnjem obdobju zaključila Turnškova.

TM

Foto: arhiv društva

Valentinov večer rezerviran za hajdoške žene

Prijatelji so angeli, ki te dvignejo, ko tvoja krila pozabijo leteti. S temi besedami je predsednica Društva žensk Hajdoše Majda Turnšek začela letošnji 15. občni zbor društva, ki je v minulem letu 2013 pustilo pomemben pečat v društvenem življenju občine Hajdina. Slavnostni večer so s pesmijo obogatili Štajerski frajtonarji z mentorjem Sandijem Zajcem, moški pevski zbor PGD Hajdoše pod vodstvom Jožeta Dernikoviča in recitatorka Olga Vidovič.

Utrinek z delovnega srečanja v Hajdošah, na katerem so predstavili delovanje društva žensk v minulem letu.

Na delovnem srečanju so se Hajdošankam tudi tokrat pridružili predstavnice sorodnih društev, predstavniki hajdoških društev, hajdoška kletarja, naddekan **Marijan Fesel** in podžupan **Franc Mlakar**. Ta je v svojem nagovoru izrazil

pohvalo članicam, ob tem pa predstavil svoja opažanja, da so Hajdošanke izstopale z delom in gostoljubnostjo ob prihodu olimpijske ekipe v Hajdoše, in v skeču na letošnjem Košicenbalu. V imenu občine jim je zaželel vzajemnega sodelovanja, ob tem pa dodal, da je zvestoba svojemu lahko največ, kar lahko človek doseže.

Hajdoško društvo žensk danes šteje 78 članic in zgledno sodeluje z občino, župnijo in društvi v svojem kraju pa tudi z ženami sosednjih društev, je v svojem poročilu med drugimi omenila predsednica Turnškova, ob tem pa tudi, da je bilo minulo leto od pomladi do zime zanje zelo razgibano, zanimivo in ustvarjalno. Še posebej pa so »zadele« s projektom pletarstvo, s katerim so tudi obudile nekdanjo zelo cenjeno obrt v svojem domačem kraju. Vendarle pa jim dobrih idej in zamisli ne manjka tudi v tem letu, ko bodo zgodbo svojega društva še dodobra dopolnile, je obljubila Turnškova.

Besedilo in foto:

TM

Uspešno prehojeno leto 2013 hajdinskih planincev

Planinci PD Hajdina smo z zadnjim silvestrskim pohodom na Boč uspešno sklenili minulo leto. Od načrtovanih 33 pohodov smo jih uspešno izvedli 27, drugi so bili odpovedani zaradi slabih vremenskih razmer.

Utrinek s silvestrskega pohoda na Boč

Udeležba na pohodih je bila zelo dobra, saj se je pohodov udeležilo 128 različnih pohodnikov. Najštevilčnejši pohod je bil ob prazniku občine Hajdina – nočni pohod na Donačko goro, ko se je pohoda udeležilo 43 pohodnikov, sledita pa Jožefov pohod v Prekmurje in pohod čez goro k županu. Udeležba v visokogorje je bila prav tako dobra, vendar pa sta za obisk visokogorja potrebna dobra kondicija in pa seveda solidna oprema.

Po društvenem načrtu so se največ pohodov udeležili Silva Paveo in Helena Ferš pri članicah, pri članih pa Jože Majerhofer, Jakob Kokol, Slavko Burjan in Srečko Steiner.

Vse informacije in foto galerije vseh pohodov kakor tudi načrt pohodov v letu 2014 so na spletni strani društva www.pdhajdina.com.

Planinsko društvo Hajdina organizira 28. 2. 2014 ob 18. uri v hotelu Roškar v Hajdošah 13. občni zbor društva, zato vsi ljubitelji planin, pohodništva prijazno vabljeni, da se nam pridružite, se včlanite in bomo lahko skupaj doživljali lepote narave in krepili svoje zdravje za boljše počutje in premagovanje vsakodnevnih težav.

Besedilo in foto:
Slavko Burjan

Zelo zanimivo je bilo na prvem Vincekovem pohodu po občini Hajdina. Skupna fotografija je nastala pri občinskem kletarju Branku Sitarju v Kungoti.

Nahrbtnike na ramena in na prvi Vincekov pohod

V Planinskem društvu Hajdina so se odločili, da bodo obudili lep vinogradniški običaj, povezan z zavetnikom vinske trte sv. Vincencem, ki goduje 22. januarja. V čast temu zavetniku so že v soboto, 18. januarja, organizirali prvi pohod po občini Hajdina.

Prihod Vincekovih pohodnikov v Skorbo

Med potjo so se ustavili v nekaterih naseljih, kjer so jih lepo sprejeli občinski kletarji, zaključek pa je bil pri Megličevih v Skorbi, kjer je gospodar Jože prikazal še pravilno rez trte na brajdah.

Pri Megličevih so bili zelo gostoljubni in ob pomoči vaških kletarjev pohodnikom ponudili odlično domače okrepčilo.

Navdušen nad dobrim odzivom pohodnikov je bil tudi predsednik PD Hajdina **Jože Majerhofer**, ki je ob zaključku strnil prve vtise: »Že na prvem pohodu se nas je zbralo 50 in povsod so nas lepo sprejeli. Prehodili smo okrog 15 kilometrov, pot ni bila naporna in imeli smo se enkratno. Naredili smo že načrt za drugi pohod in tudi prihodnje leto se bomo zbrali v Skorbi, od tod pa bomo krenili proti Turniščam, Dražencem, Sp. in Zg. Hajdini ter se vrnili v Skorbo. Želim si, da bi k temu pritegnili vse naše občinske kletarje,

Lahko smo se tudi prepričali, da se Jože Meglič dobro znajde pri rezi.

saj je velik del tega običaja, ki smo ga planinci dopolnili s pohodom, namenjen prav njim.

Po prvem Vincekovem pohodu se za pomoč in sodelovanje posebej zahvaljujem kletarjem: Janku Žumru v Hajdošah, Ivanu Pekarju v Slovenji vasi, Francu Drevenšku in vaškemu odboru v Gerečji vasi, Branku Sitarju v Kungoti ter Jožetu in Dragici Meglič v Skorbi.«

Besedilo in foto: TM

Zaključek članic PGD Gerečja vas

Že stara navada je, da razne organizacije in društva ob koncu leta organizirajo zaključek z namenom, da pregledajo, ali so bili doseženi vsi cilji, zastavljeni v preteklem letu, in si zadajo naloge za naprej.

Članice PGD Gerečja vas v januarju prvič na skupnem druženju, na katerem so si zastavile nove cilje. Foto: MP

Članice PGD Gerečja vas so si tokrat za zaključek oz. bolje rečeno za začetek leta izbrale zadnjo soboto v januarju. Zbrale so se pred domačim gasilskim domom in se skupaj odpeljale na večerjo, ob kateri ni manjkalo besed o vsem, kar so skupaj, predvsem na gasilskem področju, doživele v preteklem letu. Ker so nekatere med njimi v zadnjem letu ali dveh poskrbele za naraščaje, ekipa trenutno nima vaj, prav tako se ne udeležuje gasilskih tekmovanj. Kljub temu pa so aktivne in pomagajo pri različnih aktivnostih v društvu. Še posebej se jim je iz lanskega leta vtisnilo v spomin srečanje članic OGZ Ptuj, ki je potekalo prav pri njih.

Ker je bilo po večerji treba pokuriti kalorije, so si članice tokrat omislile nekoliko drugačen trening. Malo za šalo in malo zares so se preizkusile v bowlingu. Dobre volje, smeha in zabave ni manjkalo. Ob koncu druženja pa so si bile edine, da morajo takšen ali pa vsaj podoben večer še kdaj ponoviti, predvsem pa ponovno začeti vaje in priprave na gasilska tekmovanja.

Mojca Požgan

Hajdoški gasilski utrinki

V prazničnem decembru so v hajdoškem gasilskem domu na tradicionalnem koncertu odmevale lepe slovenske pesmi. Foto: Žumer

Olimpijske zgodbe še kar ni konec, dobila je nadaljevanje v prazničnem decembru, ko so se z dobrodelno noto izkazale članice A PGD Hajdoše. Najprej so vesoljno Slovenijo navdušile s prav atraktivnim koledarjem, hkrati pa so izpolnile svojo obljubo in del sredstev od »prodaje« koledarjev darovale v humanitarne namene, za družine v župniji sv. Martina v občini Hajdina. V prostorih župnijske Karitas Hajdina jim je pri sestavljanju paketov pomagal tudi naddekan Marijan Fesl.

V GASILSKEM DOMU ODMEVALE PRAZNIČNE PESMI

Še preden se je poslovilo leto 2013, je oder gasilske dvorane obogatilo praznično vzdušje, s pesmijo so

ga namreč pričarali pevci moškega pevskega zbora PGD Hajdoše pod vodstvom Jožeta Dernikoviča. Tradicionalni decembrski kulturni večer so posvetili spominu na prvega zborovodja Valentina Žumra, na njem pa so nastopili še nekateri glasbeni gostje in recitatorji.

OLIMPIJCI NA SREČANJU PRI OBRAMBENEM MINISTRU

Novo leto se je za olimpijce začelo nadvse svečano, saj so bili 6. februarja povabljeni na obrambno ministrstvo, na sprejem k ministru za obrambo RS Romanu Jakiču. Poleg članov olimpijske reprezentance z vodjema Joštom Jakšo in Francijem Petkom, predsednikom in poveljnikom Gasilske zveze Slovenije, so se srečanja udeležili tudi

Hajdoške članice A so se v prazničnih dneh z lepo mislijo in paketom živil spomnile na družine v hajdinski župniji.

Ministru Jakiču so podarili tudi oba hajdoška gasilska koledarja in bil je navdušen ...

nekateri gostje, med njimi Darko But, generalni direktor Uprave RS za zaščito in reševanje.

Besedilo in foto: TM

Izbrana hajdoška olimpijska ekipa z obrambnim ministrom Romanom Jakičem, predsednikom, poveljnikom in podpoveljnik GZS Joštom Jakšo, Francijem Petkom in Zvonkom Glažarjem.

Jubilejni, 60. občni zbor PGD Hajdoše

Podelitev listine častnega člana Stanislavu Glažarju st.

Po olimpijskem letu in sanjskem uspehu treh olimpijskih ekip na gasilski olimpijadi v Franciji v Hajdošah svečano nadaljujejo tudi v letu 2014. To leto je namreč za društvo jubilejno leto, povezano s praznovanjem 60. obletnice ustanovitve gasilskega društva. Delček tega praznovanja je bil že v soboto, 25. januarja, ko so se člani in članice v družbi številnih gostov in gasilskih prijateljev srečali na jubilejnem, 60. občnem zboru. Vodstvo je tam predstavilo utrip dogajanja v minulem letu in smernice delovanja za leto 2014, zaslužnim članom pa so podelili priznanja, zahvale in napredovanja v višji čin. Stanislava Glažarja st. so proglasili za častnega člana PGD Hajdoše.

Predsednik PGD Hajdoše Drago Furek in poveljnik Davorin Vidovič sta na občnem zboru predstavila obsežno poročilo o delovanju društva v letu 2013, hkrati pa sta podelila društvene zahvale in priznanja.

Hajdoški gasilci so uvod v delovno srečanje obogatili s pesmijo domačega moškega pevskega zbora, v dvorani gasilskega doma pa so se jim pridružili mnogi gostje, med njimi župan mag. Stanislav Glažar, podpoveljnik GZS in član hajdoškega gasilskega društva Zvonko Glažar, Dušan Ber in Matjaž Veršič iz OGZ Ptuj, poveljnik in podpoveljnik občinskega poveljstva Hajdina Ivan Glažar in Franc Nahberger, častni predsednik Janez Vidovič, predsednik VO Hajdoše Mirko Abraham in mnogi drugi, med njimi tudi številni gasilci iz pobratenih in prijateljskih društev in sosednje Hrvaške, prvič pa se je občnega zbora v Hajdošah udeležil Darko Majhen, poveljnik Vatrogasne zajednice občine Cestica in predsednik DVD Gornje Vratno.

Drago Furek, predsednik PGD Hajdoše, je v svojem nagovoru strnil številne pomembne dogodke minulega leta in naredil kratko analizo vsega dogajanja, ob tem pa s ponosom dejal, da je v Sloveniji malo društev, ki bi se lahko po-

Trije pomembni možje z dolgoletnim stažem v PGD Hajdoše (od leve): Anton Glažar, Stanislav Glažar st. in Janez Ornik

hvalila s tako obsežno dejavnostjo v vseh šestih desetletjih. Letos namreč tako društvo kot tudi moški pevski zbor praznujeta jubilejnih 60 let, sicer v društvu s ponosom gledajo na izjemno uspešno tekmovalno leto 2013, tudi na uspešno izpeljano 21. tekmovanje za pokal Hajdoš in GZS, in kot je dejal Furek, je bilo vodilo vseh aktivnosti. Mnogim sodelavcem v društvu in izven se je zahvalil za dobro sodelovanje in podporo, izpostavil je gasilsko znanje za bodočnost, zato se tudi v Hajdošah temu veliko posvečajo, in zaključil z besedami: »Vsako složno delo prinese uspeh. Bodimo ponosni na dobre temelje v našem gasilskem društvu in v slovenskem gasilstvu nasploh.«

Dolg spisek aktivnosti za minulo leto na področju operative je imel tudi poveljnik Davorin Vidovič, ki je predstavil redno letno dogajanje v društvu, spomnil na mnoga tekmovanja, na katerih so bili hajdoški gasilci v ospredju, na redna preverjanja znanj gasilcev, redne mesečne vaje,

Letošnji dobitniki zahval, priznanj in drugih listin z vodstvom gasilskega društva Hajdoše, županom Glažarjem in drugimi gosti

dežurstva in preglede operativnih sposobnosti, kjer so gasilci preverjali svoja znanja in izkušnje. Pohvalil je operativce in vse tri zlate olimpijske ekipe, člane A in veterane, ki so se prav tako uspešno predstavljali na tekmovanjih, ter mladince, ki so bili v ospredju na mladinskem državnem kvizu v znanju o gasilstvu. S takim tempom bodo v PGD Hajdoše nadaljevali tudi v jubilejnem letu, ko jih čakajo osrednja slovesnost ob 60-letnici, tekmovanje za pokal GZS, mnogo drugih dogodkov, prav gotovo pa bo izobraževanje nadgradnja dela prostovoljcev tudi v prihodnje.

PODELITEV ZAHVAL IN PRIZNANJ
PGD Hajdoše je na občnem zboru **Stanislava Glažarja st.** proglasilo za častnega člana PGD Hajdoše, društvom, občini in posameznikom podelilo društvene zahvale in priznanja. Med dobitnike zahval so se vpisali: PGD Podvinci, PGD Zavrč, občina Hajdina, Stanko Kozel, Matic Bedrač, Stane Žumer, podjetje Čelan Sitotisk, Vulkanizerstvo Janez Sel, Darko Majhen in Ivan Glažar.

Dobitniki društvenih priznanj so:
desetina članic A (Tjaša Glažar, Polona Glažar, Klavdija Paveo, Nina Bedrač, Katja Furek, Monika Vidovič, Maja Tr-

lep, Katja Bedrač, Kaja Abraham in Ana Mlakar),

desetina članic B (Marija Šimek, Slavica Vidovič, Hilda Bedrač, Metka Vidovič, Simona Zajc, Lidija Terbulec, Kristina Zajšek, Klavdija Ekart, Valerija Zajšek in Marjanca Mahorič),

desetina članov B (Marjan Horvat, Jakob Jerenko, Janez Žumer, Marjan Glažar, Zmagoslav Zajc, Branko Tominc, Ivan Brodnjak, Ivan Glažar, Leopold Valh in Franc Erlač), Tatjana Mohorko, Peter Pernat in Gabriel Žumer.

Besedilo in foto:
Tatjana Mohorko

Delovno srečanje v PGD Slovenja vas

Letošnji 43. občni zbor so v PGD Slovenja vas začeli malo drugače, saj je bila sobota, 8. februarja, praznično obarvana. S slovensko himno in krajšim kulturnim programom, v katerem sta nastopili učenki OŠ Hajdina Anja Majhenič v recitalu in Lina Vaupotič na citrah, so se tudi gasilci poklonili slovenskemu kulturnemu prazniku in dr. Francetu Prešernu.

Delovno srečanje so nadaljevali po programu, ko so med drugim predstavili poudarke iz delovanja društva v minulem letu ter predstavili smerice delovanja in želja za leto 2014. Slovenjevaški gasilci so na občnem zboru gostili tudi nekatere goste, med njimi podžupana občine Hajdina **Andreja Tkalca**, podpredsednika OGZ Ptuj **Francija Vogrinca** in **Frenka Vrbnjaka**, člana štaba ope-

rativne v OGZ Ptuj, poveljnika Občinskega poveljstva Hajdina **Ivana Glažarja** in predstavnike okoliških ter prijateljskih gasilskih društev. Na delovnem srečanju pa so se jim pridružili tudi številni domačini, kar je bilo toliko bolj razveseljivo za sedanje vodstvo, ki je uspešno izpeljalo prvo leto vodenja PGD Slovenja vas. Z zahvalo upravnemu odboru, članom poveljstva in vsem drugim članom

domačega društva za konstruktivno sodelovanje in podporo v minulem letu se je v uvodnem delu zahvalil predsednik PGD Slovenja vas **Uroš Matjašič**, ki je v svojem prvem predsedniškem poročilu strnil celoletno dogajanje v društvu, predstavil vse delovne akcije, ki so jih gasilci uspešno izpeljali, spomnil na številne dogodke in slovesnosti, ki so se jih udeležili.

Značko gasilskega veterana sta letos prejela Zlatko Nigerl in Marjan Zupanič, na fotografiji pa so se jima pridružili tudi predstavnika OGZ Ptuj Franci Vogrinec in Frenk Vrbnjak ter predsednik in poveljnik domačega društva, Uroš Matjašič in Ignac Skaza.

Poudaril je, da so marsikateri konec tedna v društvu izkoristili tudi za redne vaje, intenzivno so se pripravljali na tekmovanje podravske regije in v lanske tekmovalni sezoni spet osvojili lepo število pokalov. »Prepričan sem, da lahko samo s skupnim in dobrim sodelovanjem dosežemo največ, kar bo v ponos društvu, zvezi in naši občini. V letu 2014 nas čakajo nove naloge in cilji, ki jih želimo uresničiti, predvsem pa si kot predsednik želim, da bi znali ohranjati te plemenite vrednote, od katerih je na prvem mestu solidarnost, ki vključuje dobra dela in pomoč sočloveku v stiski.«

GASILCI SE V SVOJEM OKOLJU LAHKO DOKAŽEJO S TEM, KAR NAJBOLJE ZNAJO

Operativna enota PGD Slovenja vas je v minulem letu delovala na vseh področjih dela in trudili so se, da bi bili na vseh področjih najboljši, je med drugim v svojem poročilu dejal poveljnik **Ignac Skaza**. Dodal je, da so izobraževanju namenili posebno pozornost, in kljub temu, da v minulem letu niso imeli nobenega požara na svojem območju, so se dokaj veliko posvečali tudi preventivi. Nabavili so tudi nekaj nove opreme, veliko vadili s tekmovalnimi enotami in Skaza je izrazil zadovoljstvo, da jim je po 10 letih vendarle uspelo sestaviti tudi ekipo veteranov. Tekmovalcem je čestital za uspehe, saj so kar 19-krat stali na

stopničkah, pohvalil je organizacijo društvenega tekmovanja, ob koncu pa je dejal, da se gasilci še kako zavedajo, da veliko ljudi potrebuje pomoč gasilcev, in priložnosti, da se gasilci izkažejo, je prav tako mnogo. Zato se mu zdi še kako pomembno, da se tudi slovenjevaški gasilci v svojem okolju dokažejo s tem, kar najbolje znajo. **VSA ČAST GASILCEM**

Tudi podžupan **Tkalec** je gasilcem čestital za dosežke minulega leta, za delo, ki so ga opravili, in ob tem dejal, da vsa čast gasilcem po vsej Sloveniji ob izrednih dogodkih in naravnih nesrečah. Izpostavil je zgledno sodelovanje lokalne skupnosti in gasilcev ter izrazil željo, da tako ostane tudi v prihodnje. Podpredsednik OGZ **Vogrinec** je slovenjevaškim gasilcem čestital za vzorno sodelovanje na vseh ravneh ter poudaril, da ima to mlado društvo dušo, svoje cilje, ki jih uspešno izpolnjuje. Dotaknil se je tudi statusa gasilca in dejal, da je morda ravno zdaj pravi čas, da gasilci dobijo poseben status v državi in dejansko to, kar si zaslužijo. Sicer pa je bilo bogato tudi poročilo občinskega poveljnika **Glažarja**, ki z društvu v občini Hajdina zelo uspešno pelje skupne akcije in tako naj bi ostalo tudi v prihodnje. Občni zbor v Slovenji vasi so zaključili s podelitvijo društvenih zahval in odlikovanj ter v veteranske vrste sprejeli dva nova člana.

Besedilo in foto: TM

Zahvali društva za dobro sodelovanje so podelili Društvu žena in deklet občine Hajdina in domačinu Rudiju Sagadinu.

Dobitnika društvene plakete: Aleš Burjan s srebrno in Tomaž – Tomi Kokol z bronasto

28. občni zbor PGD Draženci

Tudi v Dražencih so tamkajšnji gasilci redni občni zbor začeli z glasbo mladega harmonikarja, nadaljevali pa s pozdravom gostov in predstavivijo poročil o delovanju društva v preteklem letu. Poleg rednih aktivnosti, tekmovanj in izobraževanja je bila lani v ospredju slovesnost ob prevzemu novega gasilskega vozila GVM1, ki je za draženske gasilce velika pridobitev.

Poleg številnih gasilcev iz poveljstva Hajdina in okolice so se občnega zboru udeležili tudi predstavniki iz prijateljskega gasilskega društva DVD Bednja na Hrvaškem, med gosti pa so bili župan mag. Stanislav Glažar, podpredsednik OGZ Ptuj Franci Vogrinec, Franc Bezjak in Dejan Zemljarič, prav tako iz OGZ, občinski podpoveljnik Franc Nahberger, občinski svetnik Ivo Rajh, predsednik VO Draženci Dušan Lah, naddekan Marijan Feseli in predstavniki domačih društev. Poročilo predsednika **Tadeja Črnenška**, ki je bil na dan zбора odsoten, je bilo v celoti predstavljeno, v njem pa je poročal o pomembnejšem dogajanju v preteklem letu, spomnil je na nekatera dela, ki so jih opravili tudi v orodišču, ob tem pa se je zahvalil županu Glažarju in vsem drugim, ki so gasilcem pomagali do novega gasilskega vozila.

Tudi poveljnik **Aleš Drevenšek** je v poročilu opisal aktivnosti na področju operative, spomnil na izobraževanja in društveno tekmovanje, ki že tradi-

cionalno poteka tudi za pokal Daniela Rajha, ob tem pa izrazil željo, da v društvu v prihodnje še okrepijo tekmovalne enote.

Draženskim gasilcem je za uspešno delo v preteklem letu čestital tudi župan Glažar in izrazil zadovoljstvo nad dobrim sodelovanjem, glavne poudarke iz delovanja OGZ Ptuj pa je na delovnem srečanju predstavil Dejan Zemljarič. Dejal je, da so v zvezi lani v celoti uresničili načrt, ob vseh aktivnostih pa je bila rdeča nit izobraževanje, kar bo ostalo tudi v prihodnje. Na izobraževanje se je v nagovoru navezal tudi občinski podpoveljnik Nahberger, ko je omenil nekatere letošnje obveznosti, ki čakajo gasilce. Že kmalu spomladansko preverjanje operativnih enot, tekmovanja tudi na državni ravni in vrsta drugih pomembnejših dogodkov, vseskozi pa se bodo gasilci v OGZ izobraževali, je poudaril Nahberger.

Svetnik Rajh je ob zahvali gasilcem izrazil še upanje, da se bo v naši državi tudi po zadnji naravni nesreči vendar-

Poveljnik PGD Draženci Aleš Drevenšek v družbi novega člana Jana Drevenška

le nekaj spremenilo v dobro prostovoljnih gasilcev, kar si po njegovem mnenju nedvomno zaslužijo.

ZASLUŽNIM GASILCEM TUDI PRIZNANJA IN ZAHVALE

V Dražencih so gasilcem podelili tudi posebna priznanja, in sicer sta Franci Vogrinec in Franc

Bezjak značko za 30 let sodelovanja v društvu podelila Andreju Drevenšku, Benjamin Kurež (značka za 10 let) in Alojz Jerenko (30 let) pa bosta znački prejela ob drugi priložnosti.

Slavko Pesek je prejel potrdilo o napredovanju v čin gasilski častnik 1. stopnje, Alojz Pesek pa je prejel značko gasilskega veterana.

V PGD Draženci so tokrat sprejeli tri nove člane: Jana Drevenška, Denisa Lesjaka in Saša Gajića.

Besedilo in foto: TM

Nekateri letošnji nagrajenci iz PGD Draženci v družbi podeljevalcev Francija Vogrinca in Franca Bezjaka

Občnega zbor v Dražencih so se udeležili mnogi gostje, med njimi tudi domači župan mag. Stanislav Glažar.

Že v januarju uvod v novo tekmovalno sezono

Svečani zaključek tekmovanja ob razglasitvi najboljših, ko so slavile članice A PGD Hajdoše, na drugo mesto so se uvrstile hajdoške članice 2.

Foto: Bedrač

Utrinek s tekmovalnega dneva v sosednjih Staršah, kjer je bil tudi uvod v letošnjo pestro gasilsko tekmovalno sezono. Na fotografiji so člani ekipe PGD Slovenja vas. Foto: TM

Na tekmovanju v Staršah je nastopilo kar 45 moških in 15 ženskih ekip, po kar nekaj urah tekmovanja pa smo

dobili tudi zmagovalce. V konkurenci članov je slavila ekipa PGD Hmeljčič, v konkurenci članic pa ekipa PGD Haj-

doše 1, druge so bile članice 2 PGD Hajdoše.

TM

Druženje mladih gerečjevaških gasilcev

Kot je že v navadi, so v PGD Gerečja vas priredili poseben zaključek leta za svoj podmladek. Ta je letos potekal v prostorih gasilskega doma in Bowling centra Ptuj.

Zabavno druženje mladih članov PGD Gerečja vas ob zaključku leta tudi v Bowling centru na Ptuj

Zaradi pridnega dela mladih gasilcev, ki so mu botrovali odlični uspehi na tekmovanjih skozi vso sezono ter za zaključek še uvrstitvi ekip pionirjev/pionirk in mladincev/

mladink na državno prvenstvo, so se v društvu odločili, da jih nagradijo z dvojnim praznovanjem ob zaključku še enega uspešnega koledarskega leta. Prvi del druženja je potekal v prostorih Bowling centra Ptuj, kjer se je mladina skupaj z mentorjema Urošem Paveom in Matejo Mlinarič še posebej in tokrat tudi malo drugače zabavala v radostih bowlinga.

Ob drugi priložnosti pa so se mladi skupaj z mentorjema dobili v prostorih PGD Gerečja vas, kjer so si priredili pestro zabavo ob glasbi in picah. S skupnimi močmi so okrasili še novoletno jelko, ki vsako leto krasi dvorano gasilskega doma. Zabava je potekala v prijetnem vzdušju, za kar so poskrbeli prav vsi udeleženci, saj so pripravili tudi šov z naslovom »Gerečja vas ima talent«, ki je bil poln zabave, smeha in dobrih predstav.

Veseli nas, da mladi že ob tako majhnih pozornostih napolnijo tudi gasilski dom z radostjo in smehom ter tako gradijo močne in zdrave vezi v društvu.

Besedilo in foto: ML

Otroška nogometna šola Golgeter v sedmem letu

V Kavalu na Sp. Hajdini je bilo v januarju prijetno ponovoletno druženje s trenerji in vodstvom Otroške nogometne šole Golgeter Hajdina, ki je pomemben dejavnik na področju športa mladih v občini Hajdina. Ob tej priložnosti je bil na ogled kratek film o delovanju šole v letu 2013, ki ga je pripravila ekipa televizije Sip TV, organizatorji pa so predstavili tudi novi logotip ONŠ in s tem oznanili, da v prihodnje mislijo še bolj resno in zavzeto delati z mladimi nogometnimi navdušenci.

Logotip ONŠ Golgeter Hajdina je preprčal tudi župana Stanislava Glažarja, ob njem (na desni) vodja ONŠ Sandi Mertelj.

Šola je že v sedmem letu svojega delovanja, kar je posebej pozdravil tudi hajdinski župan mag. Stanislav Glažar, v nagovoru pa se mu je pridružil tudi vodja šole Sandi Mertelj, ki je med drugim povedal: »Osnovni namen leta 2007 je bil združiti vse klube na področju mlajših kategorij iz občine Hajdina, da enotno prestopijo v organizirano nogometno šolo. Vsi klubi so se v začetku odzvali malo z zadržkom, kasneje, ko so spoznali, da zadeva poteka dokaj resno, pa so se temu projektu pridružili.

V ONŠ VKLJUČENIH 130 OTROK V DESETIH STAROSTNIH KATEGORIJAH

Začetek je bil težak, a sčasoma je vse prišlo na svoje mesto in danes je ONŠ zelo uspešna šola, v katero je vključenih več kot 130 otrok v desetih starostnih kategorijah. Z velikim veseljem ugotavljam, da izpolnjujemo tisto nalogo, ki smo si jo zadali na začetku. Želimo si, da se nam pridruži čim več mladih iz občine Hajdina, ne zapiramo pa vrat tudi drugim iz okoliških občin. Nogomet ostaja v ospredju, vendar pa smo si za prihodnja leta zadali cilj, da populariziramo tudi druge športe, da mlade nogometaše naučimo vsaj nekih osnov drugih športov. S tem bodo pridobili različne sposobnosti, ki jih bodo zagotovo uporabljali tudi pri igranju nogometa. Iz ONŠ želimo narediti športno šolo s poudarkom na nogometu.«

TM

Foto: Matija Brodnjak

Ekipa trenerjev ONŠ Golgeter Hajdina

Pogled med izbrane goste, ki so si z veseljem pogledali tudi športno-zabavne utrinke ONŠ v minulem letu.

»Delo je zastavljeno dolgoročno«

Lani poleti je na izredni skupščini Športnega društva Hajdina prišlo do menjave na mestu predsednika kluba. To funkcijo je prevzel Matic Ber, ki je bil obenem igralec članske ekipe, nastopal je na mestu vratarja. V zimskem prestopnem roku so v klubu poiskali zamenjavo, zato bo Matic Ber mesto med vratnicami prepustil drugim in se posvetil funkciji predsednika kluba.

Matic Ber, predsednik ŠD Hajdina

Sprejeli ste izziv vodenja ŠD Hajdina. Kaj vas je vodilo pri tem?

M. Ber: »Del ŠD Hajdina sem že dolgo časa, to je praktično del mojega življenja. Klubu sem doslej pomagal v različnih vlogah, sedaj je prišla priložnost, da tudi na mestu predsednika. Z nekaj sodelavci smo ocenili, da lahko klubu pomagamo z novimi idejami. Te sem predstavil vsem strukturam kluba in skupaj smo se odločili, da klub zapegljemo v te vode. Povedati moram, da ni bilo nobenih nesoglasij s prejšnjim vodstvom in da z njim nemoteno sodelujemo. Vsi so ostali v klubu in delujejo na različnih področjih. Nekoliko smo le zmanjšali število članov UO, saj

smo želeli bolj fleksibilno odločanje.«
Kakšne so primarne naloge, ki ste si jih zadali?

M. Ber: »Osnovna naloga je zagotovo koordinacija dela vseh ljudi, ki so vpeti v delovanje kluba. Paradna disciplina športnega društva je zagotovo nogomet, ni pa edina. Tukaj poskušamo povezati še mali nogomet (sodelovanje v zimskih ligah in na turnirjih), na rednem občnem zboru, ki smo ga izvedli 7. februarja, pa smo govorili tudi o dodajanju še kakšnega športa, omenil bi balinanje. Želimo si še več druženja.«

Kakšno je stanje glede infrastrukture?

M. Ber: »Na tem področju imamo stanje zelo urejeno. Projekti, ki so bili izvedeni v preteklosti, so bili korektno izpeljani. Glede na rang tekmovanja, v katerem sodelujejo naši klubi, imamo infrastrukturo urejeno odlično. Tako imamo zadostno število slačilnic, imamo sobo za delegate in sodnike, klubsko sobo, pralnico ... Na voljo imamo glavno in pomožno igrišče, ki jih uporabljata članska in veteranska ekipa, pomagamo pa tudi Občinski nogometni šoli Golgeter Hajdina.«

Kakšni so tekmovalni cilji članske ekipe NK Hajdina?

M. Ber: »Že pred sezono smo si zastavili za cilj uvrstitev med prvih pet ekip Superlige, ki jo sestavlja 10 moštev. To bi nas po polovici sezone vodilo v skupino za prvaka in mirno nadaljevanje, brez stresa glede obstanka. Za zdaj smo na 5. mestu, a bo potrebno

za zadržanje na njem še veliko truda, saj so tekmeci tik za nami.«

Kaj ste storili glede tega v zimskem prestopnem roku?

M. Ber: »V tem roku je težje prepričati igralce, da zamenjajo sredino kot v poletnem roku. Ker smo na mestu, ki smo si ga želeli, nismo pretirano 'filozofirali' in kakšnih večjih okrepitev niti nismo iskali. Poiskali smo vratarja iz domačega okolja, ki bi bil za klub dolgoročno rešitev, in ga našli v Žigi Zupaniču. V klub se iz posoje v Hajdošah vrača Miha Metličar, iz NŠ Drava pa se bo v ONŠ Hajdina vrnil Jan Zupanič, ki pa bo vključen tudi v člansko ekipo. Ker imamo dobro nogometno šolo, bomo vključili kakšnega mladince. Delamo dolgoročno in na neki način pomlajujemo ekipo.

V tem času sta si novo sredino poiskala Blaž Jazbec (odšel v NK Gerečja vas) in Boštjan Kurež; slednji bo svojo pot kot igralec in trener nadaljeval v NK Lovrenc.«

Koliko članov šteje ŠD Hajdina?

M. Ber: »O natančnem številu je težko govoriti, saj so pravno-formalno člani le tisti, ki plačajo članarino. Imamo takšno prakso, da jo nekateri plačajo ob začetku koledarskega leta, nekateri pa ob začetku tekmovalne sezone. Trenutno imamo tako okoli 90 članov, to število pa se bo skozi sezono povečalo. Sam pa med člane ŠD štejem vse, ki kakor koli pomagajo pri delu.«

Jože Mohorič,
Štajerski tednik

V hvaležen spomin

1. Marija Kirbiš, Zg. Hajdina 104c, roj. 20. 9. 1936, umrla 9. 1. 2014.
2. Edvard Žnidarič, Draženci 94, roj. 19. 2. 1942, umrl 17. 1. 2014.
3. Vida Kopajnik, Zg. Hajdina 160, roj. 20. 9. 1934, umrla 18. 2. 2014.
4. Janko Perko, Gerečja vas 40d, roj. 13. 12. 1946, umrl 20. 2. 2014.

Popraviti vtis iz prvega dela

Nogometaši Gerečje vasi so se v soboto, 1. februarja, skupaj z izvršnim odborom kluba zbrali na skupni večerji v gostišču Čelan. Na njej je predsednik kluba Boštjan Paveo predstavil pričakovanja kluba pred začetkom priprav na spomladanski del prvenstva v Superligi.

Glede na to, da so zraven ekip NK Podvinci in NK Stojnci veljali za glavnega favorita prvenstva, so z izkupičkom v jesenskem delu, ko so za vodilnim zaostali velikih 11 točk, razočarani. Cilj je, da se dobro pripravijo in z dobrimi predstavami izboljšajo slab vtis in se povzpnejo na 3. mesto. V igralskem kadru je prišlo do sprememb. Klub so zapustili Zoran Gavrič (odšel v NK Marjeta), Kajetan Brodnjak (NK Brunšvik) in Matic Hojnik (AS Mah Tech Ankaran). Na drugi strani so novi igralci Martin Cvetič (NK Aluminij), Blaž Jazbec (NK Hajdina) in Adedoja Sulaimon Fatai (FC Union

Okrepitev NK Gerečja vas

Bank Lagos).

Trener **Igor Vorih** in njegov pomočnik **Roman Kaisersberger** imata na razpolago 20 igralcev. Za fizično moč bo skrbel **Franci Zupanič**, tehnični vodja ostaja **Jože Šmigoc**.

JM, Štajerski tednik

»Teško je jasno načrtovati kariero«

Matjaž Rozman je 3. januarja dopolnil 27 let, za seboj pa ima že dokaj burno kariero. Nogometni vratar iz Gerečje vasi je svoje prve nogometne korake storil v Kidričevem, kjer je treniral v vseh mladih selekcijah kluba. Med drugim je bil tudi član mlade slovenske reprezentance, kmalu pa je postal zanimiv tudi drugim klubom. Pred sezono 2006/07 je prestopil v ambiciozni Interblock, ki se je takrat oziral po najvišjih mestih v 1. slovenski ligi.

V zimskem prestopnem roku 2010 je prišla na njegov naslov ponudba iz 2. nemške lige, iz kluba Greuther Furth. Tam je nekaj časa čakal na svojo priložnost, prednost pa je na koncu dobil mlajši domačin. Matjaž se je kljub odličnim pogojem odločil za prekinitve pogodbe. Zadnji dve leti je član velenjskega Rudarja, kjer se je zasidral na mestu prvega vratarja.

Pot nogometaša te je iz Kidričevega vodila v Ljubljano, pa preko Nemčije v Velenje. Kako sedaj gledaš na prehojeno pot?

M. Rozman: »V Kidričevem sem dal skozi vse selekcije, praktično sem tukaj preživel otroško dobo. Vedno se

je lepo vrniti domov. Glede kariere je vedno tako, da bi lahko bilo tudi bolje. Sedaj prihajam v najboljša leta za vratarja, tako da imam pred sabo še veliko izzivov.«

Kako z razdalje dveh let gledaš na nemško zgodbo?

M. Rozman: »V Nemčiji mi ni šlo tako, kot sem si zamislil pred odhodom. Je pa bila to zanimiva in poučna izkušnja v moji karieri, ki mi bo zagotovo prišla prav pri nadaljnjih odločitvah.«

Še imaš kakšne stike z ljudmi v Greuther Furthu (ta v tem trenutku zaseda visoko 2. mesto v 2. nemški ligi, pred njim je samo Köln, za katerega igra Mišo Brečko in Dominic Maroh, op. a.)?

Matjaž Rozman (Rudar Velenje): »Vsi slovenski prvoligaški klubi imajo vsaj enega dobrega vratarja. Razlike so majhne, težko bi izbral najboljšega.«
Foto: Črtomir Goznik

M. Rozman: »Imam stike s kar nekaj igralci, s katerimi sem takrat igral, in sem seznanjen z razmerami v klubu. Sedaj je prvo ekipo prevzel trener, ki je bil takrat trener B-ekipe in pri katerem sem branil nekaj tekem. V decembru sem štiri dni preživel v Nemčiji, med drugim sem si ogledal tekmo, ki jo je Greuther Furth igral z Aalenom (1:0). Bilo je res zelo zanimivo.«

V Nemčiji je nogomet izjemno popularen, bolj kot si lahko v Sloveniji sploh predstavljamo.

M. Rozman: »Ko sem se vrnil v Slovenijo, sem šele opazil, da je to popolnoma drug svet. Takrat v Nemčiji se tega niti nisem tako močno zavedal, vse je potekalo nekako naravno.«

Sedaj si član Rudarja, ki mu v prvenstvu kaže zelo dobro, ste na prvi polovici lestvice. Trener Javornik v Velenju očitno dela zelo uspešno?

M. Rozman: »Mislim, da ima prav on največ zaslug za te dobre igre, predvsem nas je nekoliko 'sprostil' v sami igri. Imamo tudi dobro sestavljeno ekipo, zato lahko upamo in si tudi želimo dobrih rezultatov v spomladanskem delu. Nekoliko je naš ritem zmotil odhod Bratanoviča (odšel je na Češko, v Teplice, op. a.), blizu odhoda je tudi Eterovič, za katerega se je ogrelo kar nekaj klubov. Za tako kakovostna igralca bo v zimskem prestopnem roku težko najti ustrezno zamenjavo.«

Kako spremljaš igre Aluminija, ki je šel lani z vami tekmoval v 1. ligi, letos pa je znova član 2. lige?

M. Rozman: »Škoda lanskega izpada. Dobro bi bilo, da bi bil vsaj eden izmed dvojice, Drava ali Aluminij, v 1. ligi. V Kidričevem imajo ob tem ene najboljših pogojev za treniranje v

Sloveniji, zato jim želim, da se kmalu znova vrnejo v 1. ligo. Za zdaj jim v 2. ligi dobro kaže in s kančkom sreče jim lahko uspe že letos.«

Kako pa gledaš na uspehe Zavrča? Gre za majhno, a zelo uspešno središče.

M. Rozman: »Tudi Zavrč je v prvem delu sezone pokazal, da je dobro sestavljena in kakovostna ekipa. Dodatno vrednost ji dajejo kakovostni hrvaški nogometaši, ob tem je jasno, da delajo dobro.«

Kakšne pa so tvoje želje glede nadaljevanja kariere?

M. Rozman: »V nogometu je težko jasno načrtovati svojo pot, saj se lahko obrne v različne smeri. Sam sedaj stopam korak po korak, ne delam dolgoročnih načrtov.«

Katero izmed petih najmočnejših lig v Evropi bi izbral, če bi imel možnosti izbire?

M. Rozman: »Najbolje sem doslej spoznal Nemčijo, vseč mi je tudi Anglija. Vsepovsod so stadioni na vrhunskem nivoju, skoraj vedno so polno zasedeni, zato sta ti dve opciji najboljši. Nemška Bundesliga pa ima vendarle prednost.«

Kako gledaš na konkurenco med vratarji v Sloveniji?

M. Rozman: »Vsi slovenski prvoligaški klubi imajo vsaj enega dobrega

vratarja. Razlike so majhne, težko bi izbral najboljšega.«

Izmed slovenskih vratarjev v tujini trenutno izstopata Jan Oblak in Samir Handanović: prvi se je ustalil v začetni enajsterici lizbonske Benfice, drugi brani na visokem nivoju v milanskem Interju.

M. Rozman: »Oblak je že pri Olimpiji dokazal, da je vrhunski vratar – že pri 16 letih je branil v članski ekipi, kar je za vratarja izjemno hitro. Sedaj na Portugalskem to samo potrjuje in nadgrajuje, tako da se lahko v prihodnosti prebije v najboljše evropske klube. O Handanoviču pa tudi ni treba izgubljati besed, je odličen vratar.«

Kateri od najbolj znanih vratarjev na svetu je tvoj vzornik?

M. Rozman: »V mlajših letih sem zelo rad spremljal Oliverja Kahna, ki sedaj ne brani več. Mislim, da je sedaj na podobnem nivoju že Manuel Neuer iz Bayerna.«

Prihajaš iz Gerečje vasi. Spremljaš nastope domače ekipe?

M. Rozman: »To je moja domača vas in vedno, ko imam čas, si ogledam njihove tekme. Poznam se z igralci in se rad družim z njimi. Trenutno igrajo v Superligi, lahko pa bi stopili še kakšno stopničko višje.«

Jože Mohorič,
Štajerski tednik

Šola smučanja za četrtošolce iz občine Hajdina

V petek in soboto, 31. 1. in 1. 2., ter v soboto, 8. 2., je na Arehu potekala Šola smučanja za učence četrtilih razredov iz občine Hajdina, ki se je je udeležilo 26 učencev. Občina Hajdina in Športna zveza občine Hajdina sta v sodelovanju s Smučarskim klubom Ptuj združili moči v projektu Šole smučanja, kjer so želeli ponovno približati ta zanimivi šport učencem hajdinske občine.

Pobudo za Šolo smučanja je dal **Damijan Cebek**, ki je ob podpori predsednika SZ občine Hajdina Sandija Mertelja in občinskega vodstva z županom mag. Stanislavom Glažarjem na čelu tudi pripravil in organiziral šolo. Za cenovno ugoden projekt je poskrbel Smučarski klub Ptuj, del stroškov projekta Šole smučanja so nosili starši, za

preostanek financiranja pa sta poskrbeli občina in SZ občine Hajdina.

Po končanem smučanju je Cebek takole strnil dogajanje in povedal: »Udeleženci so uživali ob učenju smučanja in spoznavanju osnov pri nas najpopularnejšega zimskega športa. Za izvedbo je poskrbelo sedem strokovno podkovanih učiteljev smučanja iz

Smučarskega kluba Ptuj. Udeleženci so si na Arehu lahko izposodili manjkajočo smučarsko opremo, učitelji pa so poskrbeli za zanimivo tridnevno dogajanje na snegu.

Pred začetkom tečaja so udeležencem predstavili pravila obnašanja na smučiščih, izvedli testiranje in jih razdelili v dve večji vadbeni skupini.

V prvi so izvajali začetno šolo smučanja, v drugi pa nadaljevalno. V začetni šoli smučanja so se udeleženci prilagajali in spoznavali smučarsko opremo, učili so se drsenja po smučiču, zaustavljanja, spremembe smeri ... Udeleženci s predznanjem so v nadaljevalni šoli smučanja izvajali niz vaj prehajanja iz klinastega v paralelni položaj s koordinacijo z vbodom palice. Nato so se razdelili še v manjše skupine s šest do osem člani in nada-

ljevali vadbo pod vodstvom enega ali po potrebi dveh učiteljev. Udeleženci tečaja so tri dni uživali na snegu in spoznali osnove smučanja.« Sicer pa je bil osnovni namen projekta, da se po sprejemljivi ceni otrokom v četrtem razredu omogoči spoznavanje osnov smučanja. V Smučarskem klubu Ptuj so še enkrat pokazali, da se znajo prilagoditi potrebam udeležencev, interes in odziv staršev otrok je bil dober, organizatorji pa so za do-

bro sodelovanje in podporo hvaležni ravnateljici OŠ Hajdina Vesni Mesarič Lorber in ravnatelju OŠ Breg Milanu Fakinu. Cilj organizatorjev iz ŠZ pa je, da bi Šola smučanja za učence četrtilih razredov v prihodnjih letih postala reden dogodek v občinskem koledarju dogodkov.

TM
Foto: SK Ptuj

Na mednarodnem prvenstvu v Trstu slovenski borci osvojili 22 medalj

Mednarodnega prvenstva Italije v Trstu se je udeležilo več kot sedemsto tekmovalcev iz Ukrajine, Romunije, Rusije, Italije in Slovenije. Posebnost turnirja je bila ta, da so sodniki, čeprav večina iz Italije, svoje delo opravili zelo korektno, nekateri celo vrhunsko. Novost, ki sta jo predlagala Ljubo Javoršek in Dušan Dačić, je očitno zaživela, saj so ob boriščih bile nameščene kamere. Posnetki so reševali morebitne sporne odločitve sodnikov.

Tekmovalci s Hajdine so ponovno dokazali, da postajajo zelo izkušeni in kakovostni borci. Nekoliko presenetljivi so rezultati v katah posamezno in posebej ekipno, ker za to disciplino tekmovanja ni bilo vloženega časa za priprave. Očitno vse bolj prihajata do izraza vsebina in način dela trenerja, ki rad pove, da vzgaja karate športnike, da bodo tekmovalci imeli čim večjo širino telesnih sposobnosti. V bližnji prihodnosti pripravlja trener kluba Hajdina še kako zanimivo presenečenje.

Slovenska kategorija kadetov A je bila najkakovostnejša kategorija prvega dne tekmovanja. Kategorija –50 kg v borbah je tekla v znamenju odličnih karate tehnik, predvsem Mitje Kodermana in Žige Javorška, ki sta svoje nasprotnike zelo suvereno premagovala. V finalu je bil Mitja za nianso boljši in osvojil prvo mesto.

Aljoša Plajnšek je poskrbel za ponoven podvig, saj je osvojil prvo mesto v borbah posamezno –45 kg, v katah posamezno in drugo mesto v katah ekipno, kjer sta nastopila še Jaka Javoršek in Tilen Ajhmajer.

Žiga Javoršek je srebrni medalji v borbah dodal še srebro v katah posamezno in bron v katah ekipno. Za ekipo sta nastopila še Mitja Koderman in Aleksander Bajrič. Jaka Javoršek je v izredni konkurenci v finalu v katah posamezno za desetinko izgubil boj za tretje mesto.

Skupno osvojenih deset zlatih, štiri srebrne in osem bronastih odličij je lepa popotnica za Odprto prvenstvo Balkana, ki ga organizira WKSA Hajdina in bo 5. in 6. aprila v Podlehniku.

IO WKSA Hajdina

Mlada podjetnica in lastnica podjetja Prelest Mateja Stojko Pungračič je z odprtjem Hiše lepote in zdravja v Gerečji vasi 37g uresničila največje otroške sanje. Z delom v kozmetiki in negi ima danes že dobrih 14 let izkušenj, trenutno obiskuje še 2. letnik fizioterapije, vedno pa je svoje znanje še nadgrajevala, delala z vrhunskimi strokovnjaki ter si tako pridobila certifikate iz Pantai Herbal masaže s toplimi zeliščnimi snopki, iz Stone terapije s toplimi in hladnimi kamni, anticelulitne masaže z ventuzami ter iz refleksne masaže stopal, slednjega je opravila pri priznanem dr. Zhao Ning Junu.

V salonu lepote, kjer Mateja preživi največ časa, ji pri delu pomaga še izkušena maserka, največje zadovoljstvo mlade podjetnice pa so zadovoljne stranke, ki prihajajo od vsepovsod. Tudi domačini so se že kar dobro privadili na novo ponudbo, ki jo imajo pred vrati, in pri Mateji pogosto potrka. Ponudba storitev je zares pestra in bogata, Mateja pa z nasveti, strokovnim pristopom, prijaznostjo in nasmehom kar izžareva pozitivnost in zdravje.

»Lepota je neizogibno povezana z dobrim počutjem in zdravjem. Kozmetika in nega sta moja strast, ne le poklic, in tudi sama si zelo rada privoščim razvajanje ter tako odkrivam, kaj mojemu telesu in duši odgovarja.

Le eno telo imamo, zato skrbimo zanj! Hvaležno nam bo vračalo. Dobrodošli pri meni v leseni hiški, kjer vam bom z naravnim in domačnim okoljem, strokovnim pristopom, vedrino in veseljem ter z vsem svojim znanjem pomagala do več zdravja in dobrega počutja. Ker si to zaslužite. Izberite in se pustite razvajati.«

TM

V Gerečji vasi Hiša lepote in zdravja

Ko se boste peljali skozi Gerečjo vas, se bo vaš pogled prav gotovo ustavil na dveh lesenih hiškah, in v eni od teh je lani zažvelo podjetje Prelest, povezano z lepoto in zdravjem. V občini Hajdina je to prva taka dejavnost, ki na enem mestu ponuja pestro izbiro storitev za dušo in telo.

PONUDBA V PRELESTU

V lepi in barvito urejeni Hiši lepote in zdravja ponujajo pestro paleto storitev: od nege obraza in nege rok, pedikure, tudi za diabetike, masaže, savno, masažno kopel, depilacijo in kot novost petdeset odtenkov razvajanja. To so paketi, ki so primerni za vsakega, lahko se razvajate tudi v dvoje, petdeset odtenkov pa je lahko čudovito darilo v obliki darilnega bona.

Več na: www.prelest.si

Tel.: 031 876 950

Sem odločno proti neutemeljenemu parkiranju na prostoru za invalide

Slovenska zakonodaja prepoveduje parkiranje na mestih, ki so navedena v Zakonu o pravilih cestnega prometa. Med njimi je tudi določba, ki prepoveduje parkiranje na parkirnem mestu, označenem za invalide.

V množici avtomobilov na (morda preveč) zasedenem parkirišču je pogosto, da se vozniki želijo pripeljati čim bližje vhodu objekta (čeprav imam včasih občutek, da bi se najraje, če bi le šlo, zapeljali kar v notranjost trgovine). Z vnemo iščejo prostor, ki bi jim zagotovilo najhitrejši dostop do zelene lokacije. Skoraj zagotovo je, da bodo parkirišča blizu vhodov v nakupovalne centre ali v mestnih središčih vedno zasedena. Posledično ločimo tri »tipe« voznikov: prvi bodo popustili, saj ni prostega parkirnega mesta v bližini zelene lokacije, predvsem v večjih mestnih središčih, in bodo parkirali nekoliko dlje; drugi bodo o možnosti premislili, nastala bo dilema; spet tretji pa bodo

brez pomisleka zapeljali tudi na parkirno mesto, ki je označeno za invalide. Tale »viroza« parkiranja svojih jeklenih lepotcev pa se iz centrov širi tudi že na periferijo. Niti naše lokalne trgovine in manjši poslovni objekti v naših vaseh niso »odporni« proti temu »virusu«.

Velikokrat ne gre za to, da ni prostih parkirišč, ki so namenjena nam, zdravim ljudem, ki k sreči lahko prestopimo tistih nekaj korakov, gre za eno avšasto, neodgovorno, nehumano, neobčutljivo ravnanje posameznika, ki se ni sposoben ali pa noče niti približati stiski invalida, ki se pripelje do trgovine in nima kje parkirati.

VZELI STE MI PARKIRNO MESTO - VZEMITE ŠE MOJO INVALIDNOST!

Oprostite zgoraj naštetim (pre)grobim izrazom, a lepših ne najdem. Morda jih nočem najti. Resnično si želim razumeti, kaj se pleče v glavi posameznika, da parkira na mestu, ki mu

(k sreči) ni namenjeno in mu tudi ne pripada!?

Slovenska zakonodaja določa:

Vsako vozilo, ki je parkirano na označenem parkirnem mestu za invalida, mora biti označeno z veljavno parkirno karto. Parkirno karto sme poleg upravičenca uporabljati spremljevalec, ki vozi in spremlja osebo, ki je imetnik parkirne karte in sama ne vozi motornega vozila.

Če vozilo ni opremljeno s parkirno karto, ker voznik oziroma njegov spremljevalec do nje ni upravičen, pomeni, da oseba, ki je avtomobil parkirala na označenem prostoru za invalide, krši pravni red – natančneje Zakon o pravilih cestnega prometa. Voznik se za naveden prekršek kaznuje z globo 80 evrov. (Povzeto po: Pravinasvet.com)

Wikipedija, prosta enciklopedija, definira:

Invalidnost je trajna telesna ali duševna okvara posameznika, ki je z medicinskim zdravljenjem ali rehabilitacijo ni mogoče odpraviti. Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju RS razvršča invalidnost v tri kategorije:

- 1. kategorija:** če zavarovanec ni več zmožen opravljati organiziranega pridobitnega dela ali če je pri njem podana poklicna invalidnost, nima pa več preostale delovne zmožnosti;
- 2. kategorija:** če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za 50 % ali več;
- 3. kategorija:** če zavarovanec s predhodno poklic-

no rehabilitacijo ali brez nje ni več zmožen za delo s polnim delovnim časom, lahko pa opravlja določeno delo vsaj s polovico polnega delovnega časa, oziroma če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50 %, ali če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerega je razporejen.

Razmislite, ko boste naslednjič želeli parkirati na prostoru za invalide, zavedajoč se, da zanj nikakor niste upravičeni. Prosim, bodite hvaležni, da lahko nekaj korakov naredite brez pomoči vozička. Vam morda ti koraki ne pomenijo ničesar, a ne morete si predstavljati, kaj bi nekdo, ki jih ne more narediti, dal zanje! Kje so »varuhi reda« in vse »redarske službe«, pa je že drugo poglavje.

SK

Med lastnikom in psom mora biti spoštljiv odnos

Kinološko društvo Ptuj deluje že 31 let in skrbi za šolanje psov ter širi znanje o kinologiji med ljudmi. Po besedah vodje šolanja Marjana Zupaniča je vzgoja pomembna že od trenutka, ko mladička prinesemo domov. »Kinologi lastnikom pomagamo pri pravilni vzgoji in metodah učenja. To pomeni, da ima pes pravilen odnos do svojega bivališča, članov družine, da je poslušen. Takrat se lahko ustvari harmonija med njim in družinskimi člani.«

Gre torej za učenje sobivanja s človekom – se pravi vsakodnevna praksa, ki se ji mora pes privaditi že zelo zgodaj in jo bo upošteval vse življenje. Tudi na kmetiji ga je treba naučiti primerne vedenja, ga privaditi na druge živali in se z njim ukvarjati.

Imeti mora primeren prostor za bivanje, kot je recimo boks s pasjo hišico. Manjše pasme so lahko tudi v hiši, večje pa se po mnenju Zupaniča bolje počutijo zunaj. Psi potrebujejo veliko gibanja, da se ne polenijo, zato so sprehodi skoraj obvezni. V zimskem času so ti nekoliko oteženi. Ceste, posipane s soljo, niso primerne sprehajalne poti. »Zelo radi imajo sneg, vendar bodimo pozorni v primeru ledu, saj nanj niso navajeni. Pozimi je treba večkrat me-

njati vodo, ker zmrzuje. Ne smemo pa pozabiti tudi na čiščenje šap, saj lahko med kremplji sneg zmrzne.« Negujemo jih skozi vse leto – češemo dlako, kopamo, strižemo kremplje. Zupanič opozarja, da nikakor ni potrebno vsakodnevno kopanje, tudi umivanje zob ne. »Svoje ovčarje kopam zunaj, ko je vreme lepo, dva- do trikrat na leto. Zob jim ne umivam, saj to ni potrebno, če uživajo zdravo hrano.«

ZAKAJ ŠOLATI PSA

Vsaka pasma ima seveda svoje posebnosti in vedno se lahko obrnete na kinologa, ki vam bo pomagal, kako primerno ravnati s hišnim ljubljencem. Verjetno ste bili tudi pred dilemo, ali se odločiti za pasjo šolo. Šolanje doma se priporoča le za izredno izkušene lastni-

ke. Zelo priporočljiv je osnovni tečaj poslušnosti. »Pes v šoli pridobi nujno potrebno socializacijo in se nauči pravega odnosa do drugih živali. Poleg tega se pri šolanju med lastnikom in psom zgradi trden, obojestransko spoštljiv odnos,« doda Zupanič.

Kinološko društvo Ptuj organizira dvakrat letno tečaje za šolanje psov za vse starostne skupine. Lahko izberete pasji vrtec, malo šolo, začetni, nadaljevalni ali tečaj premagovanja ovir.

VPIS

Vpis bo 1. in 2. marca 2014 med 10. in 12. uro v društvenih prostorih na vadišču v Budini, med tednom pa vsak dan med 18. in 19. uro.

Besedilo in foto: Estera Korošec

SENCILA PURGAJ

Ivan PURGAJ s.p.

Gerečja vas 100, 2288 Hajdina

GSM:041 490 519

e-pošta:ivo.purgaj@gmail.com, www.sencila-purgej.si

Alu žaluzije

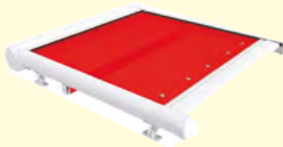

*Svetovanje,
prodaja in montaža:*

- * *tende (markize)*
- * *žaluzije*
- * *rolete*
- * *lamelne zavese*
- * *komarniki*

Roloji

Strešna tenda

Roloji za balkone

Notranje žaluzije

Pergola - tenda

Zunanje alu žaluzije

Alu rulete

Tenda

Tenda z nogami

Tenda za zimske vrtove

Tenda kasetna

Jasna poslovna vizija je ponuditi dobro kvaliteto po konkurenčnih cenah, velika mera znanja, poguma in prepričanja v lastne moči. Odlikuje nas hitra odzivnost, točnost dobave in dobri plačilni pogoji. Smo v stalnem koraku s časom, saj veliko vlagamo v nova znanja.

Šopek cvetja za najstarejšo občanko Katarino

Župan občine Hajdina mag. Stanislav Glažar je konec januarja v Kidričevem, v enoti ptujskega doma upokojencev, s šopkom cvetja presenetil svojo najstarejšo občanko Katarino Petrovič s Sp. Hajdine, ki je 24. novembra lani dopolnila častitljivih 94 let. Ob obisku sta se mu pridružila še najstarejši občan Maks Kampl, rojen 18. januarja leta 1920, in direktorica občinske uprave Valerija Šamprl.

Spominski posnetek ob obisku najstarejše hajdinske občanke, ki je na jesen življenja svoj mir našla v Kidričevem, v enoti ptujskega doma upokojencev.

V majhni, prijetni sobici nas je sprejela nasmejana gospa, ki je v svojem kotičku ravno prebirala knjigo, in kaj hitro je prepoznala »svojega« župana. Z nasmehom mu je dala vedeti, da je zelo vesela njegovega obiska, še posebej zato, ker ga je v živo srečala prvič. Župan Glažar je svoji najstarejši občanki namenil nekaj izbranih besed in ji podaril šopek cvetja, ob tem pa dejal, da je zelo ponosen nanjo in na vse, kar je naredila v tako dolgem življenju.

Katarina – Katica, kot jo s svoje Sp. Hajdine, kjer

je nazadnje živela, in iz Skorbe, kjer je pustila mnogo let svojega življenja, ljudje poznajo, zdaj že dobri dve leti živi v kidričevskem domu upokojencev, kjer je našla svoj mir in krog prijateljev. Zelo je pohvalila zaposlene, njihovo pozornost in oskrbo nasploh, ob tem pa dodala, da se v domu vedno kaj zanimivega dogaja in starejši so še posebej veseli obiska najmlajših iz šole in vrtca. Še danes Katarina v svoji sobi hrani čestitko, ki so ji jo ob zadnjem rojstnem dnevu prinesli učenci OŠ Kidričevo, zraven pa sta zdaj

Marijinih 90 let

Proti koncu preteklega leta je svoj 90. rojstni dan praznovala Marija Žnidar, po domače Sagadinova Micka, kakor jo poznajo domačini. Na zabavi, ki so jo za njeno praznovanje pripravili njeni domači, predvsem hčerka Marjana, so jo z dobrimi željami in voščili obiskali tudi člani VO Gerečja vas.

Marija Žnidar se je rodila 9. decembra 1923 v Gerečji vasi v kmečki družini z devetimi otroki, od katerih danes živi samo še njen brat Ivan. Vse življenje je trdo delala, saj so bili časi za preživetje takrat zelo težki. Tudi vihra II. svetovne vojne je Mariji pustila težke spomine, vendar se je kot prava borka, polna življenja in optimizma, pre-

bila skozi hude čase. Čeprav ji danes tu in tam malo ponagaja spomin, je še vedno čila in zdrava, kolikor ji to dopuščajo leta.

Danes jo poleg dveh vnukov razveseljujejo še trije pravnuki, dneve pa si krajša ob klepetu z možem Stankom in hčerko Marjano, ki vzorno skrbi zanj ter jima lajša razne tegobe, ki pač

Katarina Petrovič in Maks Kampl, nasmejana nekdanja sošolca OŠ Hajdina in najstarejša v občini Hajdina, sta se vnovičnega srečanja zelo razveselila.

tudi šopek in skupinska fotografija delegacije iz občine Hajdina.

Med obujanjem spominov se je Katarina spomnila tudi mladih let, ko je igrala v gledališki skupini KPD Hajdina, celo vloge, ki jo je imela v predstavi Celjski grofje. Potem je to ljubezen do ljubiteljskega gledališča nadaljevala njena hčerka Gizela, ki že veliko let živi v Nemčiji. Mamo večkrat na leto obiše v domu upokojencev, sicer pa sta zmeraj na vezi, tudi preko družinskih prijateljev, ki jo veliko obiskujejo. Že več let je članica DU Hajdina, zato so obiski hajdinskih upokojencev ob posebnih priložnostih zanj še kako posebni in dragoceni, tako kot je dragocen vsak njen spomin, ki ga hrani že dobrih devet desetletij.

Naši najstarejši občanki Katarini želimo predvsem trdnega zdravja in lepih trenutkov življenja, ki jih deli s stanovalci v Kidričevem. Veliko zdravja in trdne volje pa želimo tudi letu dni mlajšemu Maksu.

Besedilo in foto: TM

pridejo z leti.

Iskrene čestitke in še veliko predvsem zdravih let želimo Mariji tudi člani uredniškega odbora.

Tudi peta pustna tekaška preizkušnja uspela

Na praznični dan, 8. februarja, so člani Te-De Korant klub uspešno izvedli tudi peti korantov tek. Jutranji dež ni bil najboljša popotnica za korante, ki so tekli v popolni opravi, vendarle pa so dež v dopoldanskem času pregnali in se brez težav odpravili na pot. S krajšimi nagovori so korante na pot pospremili Tadej Kmetec, vodja sekcije Te-De Korant klub, videmski župan Friderik Bračič in predsednik Četrtna skupnosti Breg - Turnišče Vladimir Koritnik.

Start je bil pri Majolki v Jurovcih, iz občine Videm pa je korante pot vodila skozi Tržec do Turnišča, kjer je bil po osmih kilometrih tudi veseli in norčavi zaključek pustne tekaške preizkušnje. Najpomembnejše pa je, da so vsi udeleženci, skupaj jih je bilo več kot 150, srečno prišli do konca in si za letošnji dolgi pustni čas nabrali dodatne energije.

Besedilo in foto: TM

Tadej Kmetec je v imenu organizatorja teka vsem udeležencem zaželel srečno pot.

Še zadnje priprave

Tek v popolni korantovi opravi je bil dobra preizkušnja za vse udeležence.